

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань науки і освіти

18 квітня 2018 року

Веде засідання Перший заступник голови Комітету

СПІВАКОВСЬКИЙ О.В.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Я хотів би сказати, що на виконання рекомендацій парламентських слухань, а також і завдяки рішенням, які були прийняті раніше, в освіті принципово змінено підходи до осіб з особливими потребами. Якщо до 14 року уряд переважно, вибачте, відкуплявся від таких осіб, надаючи їм право пільгового поза конкурсом іншого вступу, то зараз на потребу громадських організацій цих самих осіб, цих осіб робиться все, щоби вони могли здобувати якісну освіту на рівні з іншими, якісну освіту на рівні з іншими.

І в цьому контексті надзвичайно важливо є запровадження інклюзивного навчання, яке є альтернативою спеціальним закладам освіти, спеціальним класам, і яке забезпечує інтеграцію, соціалізацію цих осіб в суспільство.

Дуже важливим є Закон "Про освіту", який вам добре знайомий. Нарешті ми починаємо виконувати Конвенцію про права осіб з інвалідністю, яка ратифікована в 2009 році. І в підсумку хочу сказати, що вперше, вперше в державному бюджеті закладено субвенцію на ці освітні потреби в розмірі 504 мільйони гривень. Це дуже великі гроші, з них 100 мільйонів призначається для створення інклюзивно-ресурсних центрів, котрі мають стати точками опори для запровадження інклюзивного навчання. У нас збільшення учнів, які навчаються в інклюзивному режимі, складає за рік 71 відсоток. Якщо ми мали в минулому навчальному році 4 тисячі, трошки більше, то зараз маємо 7 тисяч таких учнів. Є попит і є, є реалізація, задоволення цього попиту.

Чого нам зараз, де бачимо основні проблеми? Найскладніша проблема, це доступність закладів освіти. От подивіться, із 16 тисяч 395 закладів середньої освіти 12 тисяч 652 заклади мають доступність лише до першого поверху. Доступність до четвертого, інших поверхів мають лише 11 будівель, при чому будівлі старі, реконструкція потребує коштів, а по дитячих садочках вона просто

інколи неможлива. Конструкція будинку така, що навіть на перший поверх забезпечити доступність можна лише за рахунок капітальної перебудови всього приміщення.

Поки не будуть створені ці інклюзивні ресурсні центри, треба зберегти психолого-медико-педагогічні консультації для забезпечення відповідними послугами дітей і підготовку фахівців, підготовку вчителів. Сьогодні далеко не кожен вчитель готовий до роботи з такими дітьми в школі. І освітні програми треба змінювати відповідно до нашої концепції педагогічної освіти, це навчання, ці компетенції треба розширювати, збільшувати кількість вчителів, які спроможні працювати.

Дуже часто виникає із закладами освіти, не тільки середньої, але і вищої освіти, у нас у вищій освіті практично одні ті самі проблеми, хоча університети забезпечують доступність значно краще ніж заклади середньої освіти. Проблема часто звучить так: у нас таких немає, потреби немає, тому нічого робити не будемо. Відповідь правильна така: немає у вас таких дітей чи таких студентів, тому що у вас немає для цього умов. Ці умови мають бути створені, щоб дитина, яка бажає навчатись, вона могла реалізувати своє право в найближчій школі, вона могла реалізувати своє право в університеті, який відповідає її потребам і здібностям.

У зв'язку з цим ми цілком підтримує проект рішення комітету і з великим задоволенням за підтримки наших громадських організацій, за підтримки благодійного Фонду Порошенка готові працювати і далі, щоб Україна в інклюзивній освіті, у забезпеченні можливості інклюзивного навчання на всіх: від дошкільних, від раннього втручання (зараз така важлива програма реалізується з допомогою наших партнерів із-за кордону, донорів) від раннього втручання і раннього віку до післядипломної освіти, до освіти дорослих, щоб ми на всіх рівнях такі можливості забезпечували.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

До речі, сьогодні якраз за підтримки Фонду Марини Порошенко проходить стратегічна сесія, відповідно яка розглядає ці питання, і це також є дуже важливим для всіх нас. Але, Володимир Віталійович, тут, вот, є питання до нас, до комітету

просто надходить дуже велика кількість питань, бо всі, як-то кажуть, кейси, ну, не можна описати і також в рамках закону, да. Наприклад, інтернат для слабо..., ну, для дітей, які, да, з вадами слуху, так. І, коли, наприклад, цих дітей спробують, ну, соціалізувати, скажімо так, м'яко в звичайному класі, відповідно наступають проблеми не тільки тому, що там інші діти не так реагують так, а тому що, ну, наприклад, просто є, ну, от ці проблеми. Тому тут також, я думаю, що дуже-дуже обережно такі речі ми повинні вирішувати, бо, на жаль, ще є дуже багато людей і в тому числі, які працюють в школах і персонал, до речі, також, який і підіймає руки на дітей, і так далі. І тому от формування культури і розуміння так, як це можна застосувати в різних випадках це все-таки повинно бути під контролем міністерства, тому що, вот, це якраз приклад того, що ми впроваджуємо цю філософію якраз зверху до низу і формуємо відповідну ментальність.

Добре. Дякую вам за виступ.

Я хотів би надати слово голові підкомітету Тарасу Дмитровичу Кременю, який від комітету готував це питання. Будь ласка, Тарас Дмитрович.

КРЕМІНЬ Т.Д. Шановний Олександрє Володимировичу! Володимире Віталійовичу! Дорогі колеги! Шановні учасники нашого засідання профільного комітету! Загалом кажучи, я би поділив динаміку розвитку системи освіти для дітей з особливими потребами на два етапи.

Перший етап безпосередньо з моменту прийняття і проведення парламентських слухань, які станом на 2015 рік мали надзвичайно важливе значення для країни, яка має величезну кількість дітей з особливими потребами, з невирішеними питаннями стосовно закладів освіти, стосовно методик введення нових посад та асистентів учителів або вихователів у закладах дошкільної освіти. Крім всього іншого, питання соціального характеру, психологічного, пов'язаних з працевлаштуванням і не тільки, що стосується осіб віком від 2 до 18 років. Ми знаємо, що наша країна має величезні проблеми, в тому числі із доступністю і це стосується не тільки архітектурної доступності, не тільки питання реабілітаційного, психофізичного характеру, але й комплексних питань, які, на превеликий жаль, є наслідком великого рівня булізму в суспільстві.

І друге – це, звичайно, прийняття Закону України "Про освіту", де в статті, що стосуються інклюзивного навчання, парламент передбачив не тільки інституційні норми, але й у державному бюджеті на 17-18 роки значно збільшену суму на фінансування такої освіти.

Разом із тим хочу подякувати і нашим колегам, ми змогли провести переформат нашого комітету, мені випала честь очолювати підкомітет, у сферу відання якого у тому числі входить інклюзивне навчання. Разом із тим у нас було немало і спільних засідань, і зустрічей і з громадськими організаціями, і з міжнародними фондами, в тому числі Фондом Марини Порошенко. Виїзні засідання нашого комітету, як правило, вони базуються в тому числі на вивченні ситуації стосовно доступності закладів освіти для дітей тощо.

Тому я вважаю, що в цьому розумінні спільно з Міністерством освіти і науки ми знайшли чіткий і правильний алгоритм, тим самим наша сфера в якійсь мірі є, можливо, найбільш захищеною у порівнянні з багатьма іншими, чого немає, наприклад, в системі охорони здоров'я, соціальної політики очевидно, молоді і спорту, хоча кожен із цих сегментів повинен мав би бути синхронізований з державною політикою, я вже не кажу за національну стратегію.

Тому, користуючись нагодою, хочу додати до виступу доповідачів і своїх колег, що насправді ситуація змінюється, але до ідеальної нам, на превеликий жаль, ще дуже далеко. І один із таких прикладів – це, наприклад, особливість реалізації Постанови Кабінету Міністрів від 14 липня 2017 року стосовно особливостей розподілу коштів з державного бюджету місцевим бюджетам на задоволення потреб осіб із особливими освітніми потребами. Це якраз говорить про те, що близько 70-80 коштів за результатами 17-го року повернулись до державного бюджету. Таким чином ми не змогли в повній забезпечити наших дітей не тільки обладнанням, ми не змогли забезпечити асистентів-вчителів зарплатою. Така ситуація в багатьох областях і я можу сказати за Миколаївщину, що загальний борг перед учителями і перед тими формульними пропозиціями, які надає нам Мінфін та інші міністерства, склав 40 мільйонів гривень. У нас були відповідні кадрові рішення, але одне із ключових питань це все-таки ефективність використання бюджетних коштів.

Це, по-друге, відповідність цієї суми реальним потребам.

По-третє, це належність використання коштів місцевих бюджетів і зрозуміло створення отієї важливої моделі, яку ми започатковуємо разом із стартом нової української школи.

Тому, разом із тим, хочу озвучити проект рішення нашого комітету стосовно означеного питання. Отже, інформацію Кабінету Міністрів України про стан виконання рекомендацій парламентських слухань схвалений постановою Верховної Ради України від 13 січня 2015 року взяти до відома. Доручити підкомітету з питань дошкільної, загальносередньої і інклюзивної освіти, далі по тексту, відповідно до Регламенту Верховної Ради України підготувати до розгляду на засіданні комітету проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань організації інклюзивного навчання внесених народними депутатами тощо.

Звернутися до Кабінету міністрів України, Комітету Верховної Ради України з питань бюджету з пропозицією щодо збільшення витратної частини Держбюджету на 2019 рік за бюджетною програмою, далі по тексту.

Четверте. Кабміну привести у відповідність із вимогами Закону України "Про освіту" Постанову Кабміну від 23 квітня 2003 року №585 про встановлення строку навчання в загальноосвітніх навчальних закладах для дітей, які потребують корекції фізичного та розумового розвитку.

Вношу пропозицію сюди внести звернутися до Кабінету Міністрів України внести зміни до постанови Кабміну від 14 січня 2017 року стосовно того, щоб кошти передбачені в державному бюджеті як субвенція місцевим бюджетам на задоволення потреб дітей з особливими освітніми потребами залишати перехідним у місцевих бюджетах тобто і не дозволяти їм повертатися до державного.

Контроль за виконанням покласти на підкомітет. Власне, такий проект рішення. Прошу колег підтримати його. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Тарас Дмитрович.

Я запрошую до слова представника Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з питань дотримання прав дитини, недискримінації та гендерної рівності Філіпішину Аксану Анатоліївну. Будь ласка. Прошу.

ФІЛІПШИНА А.А. Дякую, Олександр Володимировичу.

Шановний... шановні народні депутати, шановні присутні, абсолютно підтримуючи проект рішення комітету, який озвучений, ми також проаналізували Рекомендації парламентських слухань і хотіли б звернути увагу на деякі пункти, які, на наш погляд, заслуговують більш ретельної уваги, які залишились, на превеликий жаль, невиконаними.

Тому ми пропонуємо доповнити пункт 4 проекту рішення комітету, який стосується завдань Кабінету Міністрів України наступними пунктами.

Сприяти пришвидшенню прийняття проекту Розпорядження Кабінету Міністрів України "Про схвалення Концепції створення та розвитку системи послуг раннього втручання", тому що, на превеликий жаль, така концепція всупереч Рекомендацій парламентських слухань не виконана.

Наступний пункт. Кабінету Міністрів України... *(Шум у залі)* Все нормально, да.

Також забезпечити виконання пункту 2.4 Рекомендацій парламентських слухань, яким передбачено розроблення порядку супроводу дітей з особливими освітніми потребами від народження до повноліття і так само розробка порядку взаємодії закладів охорони здоров'я, освіти та соціального захисту населення під час здійснення ними супроводу таких дітей.

І наступний пункт. Кабінету Міністрів України забезпечити контроль за виконанням пункту 5.8, він стосується Міністерства охорони здоров'я стосовно аналізу стану матеріально-технічної бази кадрового потенціалу та методології реабілітації дітей у санаторно-курортних закладах. І забезпечити впровадження в їхню діяльність сучасних підходів до медичної і соціальної реабілітації клінічних протоколів Міністерства охорони здоров'я України для розширення можливостей лікування дітей з інвалідністю. Також розробити нормативно-правову базу для відкриття та функціонування санаторіїв з відділенням для матері та дитини, у тому числі для дітей з розладами психіки та поведінки.

І, на превеликий жаль, з цього питання останнього ми отримуємо велику кількість звернень від батьків, які виховують дітей такої категорії. Тому ми в робочому порядку направили вже в електронному вигляді зазначені пропозиції і просили б їх врахувати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

У нас ведеться стенограма, відповідно народні депутати, члени комітету вас почули. Я думаю, що при голосуванні я внесу відповідні пропозиції щодо внесення цього фрагменту тексту до проекту рішення комітету. Дякую вам.

Я хочу запросити до слова Майснера Андрія Васильовича, заступника голови Рахункової палати України. До речі, дуже важливо, що люди з освіти сьогодні входять в Рахункову палату України, бо Андрій Васильович був довгий час проректором Національного авіаційного університету. Це є дуже важливим, бо повинно бути от розуміння.

На мій погляд, от такі органи як Рахункова палата України не повинні просто сказати, що там відрядження неправильно виконувалось, просто бути якимись статистами, а з розумінням того, що відбувається, тобто природа того, що відбувається. Бо ми прийняли в 14-му році Закон "Про вищу освіту", він фактично, на мій погляд, по суттєвих проблемах взагалі не виконується. Чому? Бо університети не отримали автономії. Як можна чекати ефективності? От я коли просто чую і від влади також, і від Кабінету Міністрів: от, такі-сякі університети, вони погано працюють, вони неякісні, неефективні. А як можна бути ефективним? Я пропрацював 38 років. Все, що я робив успішно, це було проти правил. А от все, що ти робиш по правилам, ну, ми розуміємо, там все неефективно. Тому наша якраз задача, щоб не тільки закони гарні писались, а щоб люди, які в тому числі наглядали, робили відповідну аналітику і так далі, розуміли. От, до речі, друге питання, яке ми будемо розглядати, воно у цьому сенсі є дуже важливим. Бо неможна зв'язати людину і після цього казати, чому вона неефективна, чому вона не виконує таких-то повноважень, функцій і так далі.

Тому, Андрій Васильович, будь ласка, слова вам. Ми дуже сподіваємося, що... Наша каденція закінчиться, а вам 7 років працювати. І дуже важливо, щоб ви працювали для України, для розвитку, а не для того, щоб сказати: це неможна, так неможна і так далі.

Дякую.

МАЙСНЕР А.В. Дякую, Олександрє Володимировичу.

Шановні колеги, шановний пане головуєчий, дякую за нагоду висловити позицію Рахункової палати з питання порядку денного, який ми зараз обговорюємо. І я погоджуюся з вашою позицією, пане головуєчий. І хотів би сказати до жарту, просто щоб трошки у нас була така творча атмосфера, вона підтримувалась в комітеті, який і без того є творчим, але дуже дисциплінованим і ефективним, про те, що ви нам урізали один рік. Так що не 7, а 6 років, щоб ви були в тонусі. Да, змінами до закону, вірніше новою редакцією Закону України "Про Рахункову палату". Тому на 6 років обраний новий склад нещодавно. І дякувати народним депутатам за підтримку Рахункової палати як єдиного органу зовнішнього державного аудиту в Україні, вищого органу фінансового контролю.

І дійсно, основним нашим функціональним завданням і метою взагалі існування Рахункової палати є не перевірка малоцінки на об'єктах аудиту чи рахування бензину в баках автомобілів. Хоча і це, напевно, теж є частиною бюджетної дисципліни і рівня фінансової культури взагалі в країні. Тому що, коли мова йде за бюджетне – мова йде за народне. А головною цінністю в Україні відповідно до Основного Закону є законні права та інтереси людини. І саме для цього працює весь державний апарат включно зі всіма гілками влади. Це щодо прелюдії вступу.

Що стосується питання порядку денного, ми однозначно як Рахункова палата підтримуємо проект, який був розданий. Тому що ми побачили, так, ми побачили, що позиція Рахункової палати також врахована, врахована щодо необхідності чіткого дотримання вимог Закону України профільного "Про освіту". Тому що на сьогодні, на жаль, Національна стратегія і діючі порядки мають певні ризики щодо порушення прав відповідних категорій дітей.

У нас наприкінці 17-го року був проведений дуже важливий аудит, він якраз стосувався інклюзивної освіти, яка по суті сьогодні надається на базі спеціальних навчальних закладів – інтернатів, якщо не помиляюсь, їх там 330 було в аудиті. І я вам скажу тільки одне, коротке дотримуючись регламенту в тому, що стан забезпечення всіх охоплених аудитом спецзакладів, корекційними та іншими, наприклад, засобами реабілітаційного навчання не відповідає взагалі базовому

переліку корекційних закладів навчання реабілітаційного обладнання, які затверджені наказом Міносвіти.

Рівень забезпечення сліпих учнів з 5-го по 12 клас новими підручниками становить всього 15 відсотків, учнів зі зниженим слухом – 43 відсотки. Глухих учнів з підготовчого по 4 клас – 54 відсотки.

Для прикладу. В Одеській спеціалізованій загальноосвітній школі-інтернаті, одній з них, з дошкільними групами реабілітаційного та корекційного спрямування відсутні надруковані шрифтом Брайля окремі підручники з української мови, математики, історії України, всесвітньої історії, геометрії, основи економіки для сліпих дітей 4-11 класів, наявність яких обов'язкова, а вірніше, рекомендована чітко Міністерством освіти і науки України. І це потребує додаткового опрацювання і контролю з боку відповідних уповноважених державою органів.

Ясно, що, коли ми говоримо за фінансування, я погоджуюся з першим заступником міністра освіти і з вами, пане головуєчий, і з Тарасом Дмитровичем, який чітко визначив, що сьогодні структура видатків державного бюджету, обсяг коштів, які за цією структурою надходять. Так, є певна позитивна динаміка це вже в нас, якщо не помиляюсь, десь понад 500 мільйонів гривень. До цього у нас було на попередній період... А? 200 з невеличким. Тобто є динаміка.

Але за нашими підрахунками, щоб сьогодні забезпечити належним чином основні потреби пов'язані з інклюзивною освітою треба порядку мільярда гривень на рік, одного мільярда гривень щороку. І мова йде не якісь надлишки чи, скажімо так, щось таке надзвичайне, мова йде про первинні потреби, базові.

А в чому тут сенс. Сенс в тому, що, наприклад, коли в нас відбувався останній контрольний захід, то ми встановили, що, наприклад приміщення і будівлі 9 перевірних спецзакладів в Донецькій, Закарпатській, Київській, Одеській, Полтавській областях не відповідають гігієнічним вимогам долаштування, утримання і режиму спеціальних загальноосвітніх шкіл. Мова не лише в самій гігієні, а невідповідності будівель і споруд. Коли ми говоримо про те, що говорив Володимир Віталійович про доступність для цих діточок, які якраз найбільше потребують нашої допомоги від імені держави, то ми, як можемо говорити за пандуси, як ми можемо говорити за доступність вище першого поверху, якщо у нас сама будівля і споруди не відповідають цьому? Тобто те фінансування, яке на

сьогодні є при сприянні народних депутатів, в принципі, і позитивній динаміці, воно все одно не покриває тих базових потреб, які нам дозволять далі дати той ефект, якого ми всі очікуємо і головне, очікують діти.

Окрім того, про ті ризики, які говорив по Національній стратегії реформування системи інвестиційного догляду та виховання дітей на 2017-2026 роки. Я дякую комітету, дякую міністерство, що враховано це в 4 пункті, здається. Кабінету Міністрів привести у відповідність згідно Закону України "Про освіту". Значить, це однозначно позитивно те, що воно є.

Окрім того, хотів би повідомити всіх присутніх, що вже у вересні 2018 року Рахункова палата проводитиме черговий контрольний захід для того, щоб постійно моніторити це питання як соціально гостре, дуже актуальне, яке сьогодні є одним з індикаторів ефективності роботи, як Верховної Ради, профільного комітету, міністерства, так і самої Рахункової палати.

Окрім того, ми маємо сказати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Андрій Васильович, регламент.

МАЙСНЕР А.В. Так, я вибачаюсь, останнє. При тих обсягах фінансування саме покроковий перехід від інтернатів до загальноосвітніх шкіл з тими ризиками, які містить цей перехід, тому що сьогодні школи не пристосовані взагалі. Якщо по інтернатах будівлі і споруди є питання, якщо по інтернатах немає належного забезпечення по цих категоріях, то по школах ще воно гірше початково. Тому нам треба або по місцю проживання цих дітей забезпечити додаткові умови, значить, до тієї школи для того, щоб ми могли... Бо є ж категорії, які мають там же і проживати десь, це транспортне сполучення, це харчування спеціальне і таке інше. Тобто є ціла низка питань для того, щоб адаптувати сьогодні школи загальноосвітні до заміни інтернатів. І от це дуже важливо і тому це питання буде обов'язково нами враховане під час контрольного заходу вже у вересні 2018 року.

Я дякую. Вибачаюсь, якщо порушив регламент.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам. Дякуємо за дуже змістовну доповідь. Є таке відчуття, що якщо б, як то кажуть, спільно попрацюєте з Міністерством освіти і

науки України, бо від них дуже багато чого залежить. І місцева влада також повинна розуміти, якщо вона не буде вкладати кошти в дітей, які мають особливі потреби, у цієї місцевості точно немає майбутнього. Ми просто повинні це зрозуміти, відношення до людей, які мають особливі потреби, повинно бути забезпечене. І позиція Рахункової палати тут дуже є важливою.

Да, будь ласка.

МАЙСНЕР А.В. Я вибачаюсь, я попереджав про те, що зараз ще засідання бюджетного комітету паралельно триває і наші там є питання. І, на жаль, я маю бути там. Я хотів би по другому питанню наперед забігти, якщо ви дозволите, пане головуючий.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

МАЙСНЕР А.В. Це дуже важливе питання. Бо, якщо не помиляюся, статті 7 Закону "Про вищу освіту" говорить про автономність, незалежність вищих навчальних закладів. І коли сьогодні у нас є прецедент...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я би сказав, декларує.

МАЙСНЕР А.В. Декларує, да, але ми тому і декларуємо, щоб потім гарантувати. Тому що ми обережно спочатку закладаємо ідеологію певну, філософію, а потім робимо все, щоб належним чином імплементувати і отримати належний ефект. Але той ефект ми не отримуємо, якщо положення базові, основоположні закону профільного, будуть грубо потуратися. На сьогодні вже є певні прецеденти, в тому числі на рівні вже правоохоронних органів, коли висувуються претензії до вищих навчальних закладів щодо використання їх матеріально-технічної бази. Окрім того, я звертаю увагу, за профільним призначенням використання.

Як бувший проректор одного з вищих навчальних закладів славетного Національного університету я розумію, що, наприклад, коли висувається претензія до якоїсь там їдальні вищого навчального закладу, у нас є такі випадки, здається,

по Маріуполю, значить, про те, що заборонити, значить, визнати як порушення і таке інше. Це, я не побоюся того слова, просто абсурдно з точки зору господарювання держави, господарювання держави у сфері освіти. Тому що мова йде не лише про забезпечення, перш за все про забезпечення студентів і провізорського викладацького складу відповідними послугами, які мають бути доступні, які мають бути доступні як по ціні, так і по розміщенню і таке інше, тобто на базі вишу. Але не забуваємо, що сьогодні ми не можемо покрити всіх видатків за рахунок загального фонду бюджету, і мова йде про спецфонд так званий.

А звідки ті гроші беруться? Вони якраз і беруться за рахунок використання в тому числі матеріально-технічної бази – це і оренда майна і таке інше. Головне, щоб тут ми дотримувались цільового призначення. Якщо то цільове призначення дотримане повністю, то я вибачаюся, це якісь єзуїтські підходи зараз ставити питання рубя, що це неправомірно і таке інше.

І я прошу комітет і міністерство звернути на це увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми врахуємо вашу позицію.

МАЙСНЕР А.В. І Рахункова палата повністю підтримує позицію, що закон є закон, і він один для всіх. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо, Андрій Васильович, дякуємо вам. Но це питання по стенограмі, я прошу, Борис Григорович, це питання по стенограмі прошу перенести в друге питання.

Хочу надати слово Байді Ларисі Юріївні, начальнику відділу нормативно-правового та юридичного забезпечення діяльності взаємодії з органами державної влади, громадськими та міжнародними організаціями у сфері соціального захисту людей з інвалідністю Всеукраїнського громадського об'єднання "Національна Асамблея людей з інвалідністю". Будь ласка.

БАЙДА Л.Ю. Дуже дякую за надане слово. Ви знаєте, на початку я хочу сказати, подякувати комітету через те, що з моєї практичної роботи це поодинокі засідання комітету і контроль за парламентськими слуханнями, який відбувається.

Також хочу подякувати Міністерству освіти за те, що практично ті пункти, які були написані під час парламентських слухань, вони практично, я сказала, виконані. І в той же час нас турбує ситуація, яка складається з введенням послуги раннього втручання, яка є базовою для того, щоб потім діти могли з інвалідністю, функціональними порушеннями далі навчатися в дитячих садочках, в школах і так далі. Це зекономить дуже великі кошти для держави, якщо буде системно вирішено це питання.

Це було зобов'язання покладене на Міністерство охорони здоров'я. Також бентежить громадськість відсутність міжвідомчого контролю при впровадженні інклюзивного навчання. Чомусь складається враження, що це стосується тільки загальноосвітньої школи. Ні, інклюзивне навчання – це і дитячий садок, і школа, і профтехосвіта. І в одному із пунктів парламентських слухань написано, що системність введення інклюзивного навчання має бути на всіх, забезпечено на всіх рівнях освіти.

Нас також бентежить те, що відсутній контроль, відомчий контроль за виконанням чинного законодавства, в тому числі Конвенції про права осіб з інвалідністю. Тут уже прозвучали деякі цифри, що стосуються, наприклад, питань доступності, яка стала ахіллесовою... архітектурної фізичної доступності, яка стала ахіллесовою п'ятою для всіх навчальних закладів. Ви знаєте, з тих цифр, що прозвучали, вони ще менші, можна їх поділити. Через те, що кнопка виклику тепер у нас у багатьох вважається елементом доступності, або "швелерна доступність" – рейки також доступності. І діти мучаються в дитячих закладах, в садочках, я не говорю за профтехосвіту. Тобто це питання дуже критичне. Але можна також сказати, що не виконався пункт слухань, що стосувався введення цього питання в ліцензійні умови для навчальних закладів, що стосуються питань доступності.

Крім того, що це на контролі комітету, крім того, що це на контролі вже віцепрем'єр-міністра, і я вже міністра освіти, може, не знаю, кого можна ще ввести для того, щоб це питання доступності було вирішено.

Ми були б вдячні комітету, якби в резолюції крім... Ми погоджуємося з тими пропозиціями, які там висловлені, з рішенням комітету, також з рішенням від Уповноваженої Верховної Ради, які були доповнені, і просили, щоб Комітет освіти залишив все ж таки контроль за ситуацією впровадження інклюзивної освіти, ну,

хоча б ще одне було засідання з вирішення цього питання, тобто щоб контроль комітету був постійний за впровадженням інклюзивної освіти.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам.

Я запрошую до слова, ще раз – регламент, Морева Олексія Олександровича, почесного голову благодійної організації "Всеукраїнський благодійний фонд "Альтернатива. Гармонія". Будь ласка.

МОРЕВ О.О. Доброго дня, Олександрє Володимировичу. Доброго дня, Володимире Віталійовичу, Тарасе Дмитровичу, шановні народні депутати, запрошені гості, представники засобів масової інформації. Зараз я своє обговорення хотів би розділити на дві частини: перша частина як громадський діяч, друга частина як батько дитини, яка має освітні потреби.

23 березня в колонній залі Київської міської державної адміністрації за нашої ініціативи та за ініціативи Міжнародної організації допомоги дітям з синдромом аутизму "Дитина з майбутнім" відбулася конференція "Освіта дітей з ментальними порушеннями: права і проблеми". У роботі конференції взяли участь 675 присутніх зацікавлених осіб з усієї України. До речі, Тарас Дмитрович був, це був аншлаг, це колонна зала Київської міської зали. У роботі конференції також взяли участь народні депутати, держслужбовці, науковці, фахівці, педагогічні, так і соціальні, батьки дітей із особливими потребами.

Було дуже важливо, що ця конференція саме була актуальна в тому, що у нас були ті, хто надають послуги, і ті, хто їх отримують, саме батьки дітей і також ті, хто надають. Одноголосно учасниками конференції була підтримана... І я зараз ще раз наголошу на двох питаннях, які одноголосно підтримали і вже перейти до іншого.

Значить, підтримати проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань організації інклюзивного навчання, розробленого народним депутатом України Олександром Юрійович Вілкулом, та направити до Верховної Ради України ці пропозиції щодо внесення зазначених змін до законодавства України. Зараз, до речі, це питання

роздане вже по комітетах і далі вже буде, Тарас Дмитрович, з вашого дозволу, з дозволу Олександра Володимировича на комітеті висвітлено.

Друге. Рекомендувати державним органам влади забезпечити доступ до освітнього процесу асистента дитини з особливими освітніми потребами шляхом включення його до переліку учасників освітнього процесу, що в свою чергу сприятиме створенню умов для успішного навчання та соціалізації дитини, максимальному розкриттю потенціалу особистості. Це по-перше.

По-друге, як батько дитини, яка має такі особливості і саме в освіті, і те, що відбулося в моїй сім'ї минулого року, це, мабуть, відбулося у більшості з нашої популяції, саме це від... батьки і їх дітей з такими особливостями. В минулому році мій син, маючи висновки психолого-медико-педагогічної комісії, був, мав направлення від Департаменту освіти міста Києва, був зарахований до першого спеціального класу для дітей з речовими порушеннями 134 школи міста Києва. Нічого не заважало директору цієї школи допустити асистента дитини до класу, але все пішло інакше. Директор школи не збирався обговорювати ні з батьками, ні з вчителями, за якою програмою буде отримувати освітні послуги неповнолітня дитина. Адміністрацією школи було проігноровано створення індивідуального плану та індивідуальної програми розвитку. Але найгірше, особисто сам директор стояв на вході і не допускав асистента дитини до класу в присутності дитини. За цей час у дитини з'явилася небажана поведінка, все це вплинуло на якість життя і додаткові матеріальні витрати.

І зараз для протоколу, значить, з вересня по березень 2017 року особисто мною як батьком дитини було направлено до школи 134 п'ять звернень щодо допуску асистента дитини та необхідності розробки індивідуального плану та індивідуальної програми навчання. До Управління освіти та інноваційного розвитку Печерської районної в місті Києві державної адміністрації – 6 звернень. Департамент освіти і науки, молоді і спорту – 5 звернень. Міністерство освіти і науки – 3 звернення, 4 візити на прийом до міністра. Уповноваженому Верховної Ради з прав чоловіка, до речі, пані Аксана Філіпішина, ви вели це питання, там було 8 звернень. Тільки на одне звернення було вами прореаговано, і було винесено штраф, і то на завуча школи. Також було звернення Уповноваженому справ людей

з інвалідністю Адміністрації Президента – 2 звернення, Уповноваженому з прав дитини Адміністрації Президента – 2 звернення.

Відеосюжет на "5 каналі" "Скандал в столичній школі". Після сюжету нарешті асистента дитини допустили до класу, або куратора ІВА-програми – ні. Індивідуальна програма була нарешті розроблена, коли прозвенів останній дзвоник у 2017 році, діти пішли на літні канікули.

Завдяки втручання першого заступника міністра освіти і науки Ковтунця Володимира Віталійовича, до речі, був на його прийому, дякую вам дуже, відбулося втручання державної інспекції навчальних закладів України. І було виявлено ряд суттєвих порушень вимог законодавства. Однак, довідка, яка була направлена голові Печерської в місті Києві районної державної адміністрації Мартинчуку Сергію Олександровичу для вжиття відповідних заходів реагування, була проігнорована. На особистому прийомі він мені пояснив, що цим питанням перейматися у нього немає часу.

Підсумовуючи, будь ласка, для протоколу, просимо вас, Олександр Володимировичу, від Комітету з питань науки і освіти зробити подання на Президента України, Кабінет Міністрів України та на голову Київської міської адміністрації про доцільність перебування на посаді голови Печерської в місті Києві районної державної адміністрації Мартинчука Сергія Олександровича. Підстава: самоусунення від прямих обов'язків через власну бездіяльність та недбалість, що підпадає під 367 статтю Кримінального кодексу України. Було порушено право на освіту Морива Олександра Олексійовича 10.01.2009 року народження, що спричинило погіршення стану його здоров'я. Неповнолітня дитина мала бути переведена до іншого навчального закладу, і як неоцінена зараз проходить курс за індивідуальною програмою повторно. Ну, самі ви бачите, втрачено 1 рік.

Просимо вас розглянути також доцільність перебування на посадах директора Департаменту освіти і науки, молоді і спорту Олени Григорівни Фіданян за бездіяльність; начальника управління освіти та інноваційного розвитку Печерської районної в місті Києві державної адміністрації Копил Тетяни Василівни за бездіяльність; директора середньої загальноосвітньої школи імені Юрія Олексійовича Гагаріна № 134 Шпильки Юрія Вікторовича за створення перешкод і порушення права на освіту.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

Я запрошую до слова Сергієнко Інну Володимирівну, засновника міжнародної громадської організації "Фонд допомоги дітям з синдромом аутизму "Дитина з майбутнім". Будь ласка, до 2 хвилин, якщо можна.

СЕРГІЄНКО І.В. Да, я дуже швидко. Доброго дня!

Колись у 14-му році група батьків дітей з аутизмом намагалась, щоб відбулися слухання щодо стану інклюзивного навчання дітей з аутизмом. Але пішли на те, що ці парламентські слухання розширили категорію. І що ми бачимо сьогодні? Ми бачимо, що нам доповідають про дітей з порушеннями зору, з порушеннями слуху, з порушеннями фізичними, які єсть, про доступ.

Але жодного слова, окрім Олексія, не чула, що робиться для дітей з ментальними особливими потребами, в частности для аутистів, для дітей з синдромом Дауна, нічого. Для них забезпечення посібниками – 0 процентів, нема жодного. Для них нема адаптованих матеріалів, для них немає нічого. Ми бачимо, що в міністерства, законодавча влада, Фонд Порошенка та ми всі разом ми намагаємось щось зробити. І нас чують, і нам дуже гарно від цього, бо раніше нас не чули. Зараз ми входимо до робочих груп, зараз ми співпрацюємо з владою, але все наразі опирається в гроші. Бо нова української школа вона з першого класу, у нас вже діти навчаються в школі сьогодні, і вони не тільки з 6 років та 7 років, їм і 8, і 9, і 14, і 16. А що робити після 18-и, це взагалі жах. Тому ми вимагаємо, сьогодні нам не так потрібне якесь обладнання, хоч воно також потрібне, як нам потрібні люди, люди, які будуть разом з нашими дітьми в школі, які допоможуть їм, бо вони для них важливіші, ніж якесь обладнання. І цих фахівців немає сьогодні в достатній кількості.

Ми чуємо, що є спеціальні заклади і там є фахівці. Була конференція в Інституті Драгоманова і ми чуємо, що кажуть фахівці. Вони навчаються 5 років і потім вони на копійчані зарплатню повинні йти асистентами вчителя. Це приниження їх статусу і гідності, бо їхнє навчання на багато більше, чим вчителя початкових класів, і вони не згодні на це. І це знов гроші і статус.

Тому ми просимо і міністерство, і комітет: перше – підняти статус асистента вчителя до статусу корекційного педагога з відповідним фінансуванням.

Друге. Є таке у нас асистент дитини, він же тьютор. Сьогодні ще в законодавчій базі цей термін ще не легалізований. Ця праця тільки починається, вона довга, бо тьютора впроваджувати це довгий процес. Але сьогодні діти в цьому нуждаются, їм потрібен цей асистент дитині. І його статус повинен бути врахований, легалізований, щоб не могло бути таке, як казав Олексій. Бо це він зміг дійти до влади, а яка кількість батьків не доходить до цього. Це не може кожна родина таке собі дозволити.

Тому ми пропонуємо, окрім того, що вже казав Олексій, органам фінансового контролю організувати постійно діючий моніторинг використання регіональною владою субвенцій щодо інклюзивного навчання із залученням до цього процесу громадських організацій. От це є дуже важливим, щоб нас чули не тільки тут у Києві, але громадські організації на місцях, вони є і вони можуть допомагати владі.

Також ми будемо разом з міністерством, вже домовились, розробляти та впроваджувати інститут тьюторства. Я вважаю, що ви нас підтримаєте, трошки пізніше до цього.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо вам.

От два останніх виступи, я просто хочу сказати, що дійсно потрібно боротися за свої права. потрібно їх відстоювати. От Сполучені Штати вони взагалі отримати ті свободи, які сьогодні мають громадяни, завдяки якраз створенню відповідних кейсів. Я скажу так, якщо це дійсно так, Володимире Віталійовичу, ми будемо окремо, давайте рішенням комітету... Якщо відбуваються такі речі, тобто чиновник, який уповноважений на здійснення відповідних функцій, на фоні прийнятого окремо нашого закону в червні попереднього року про інклюзію, тут ми дякуємо, до речі, тому, що Марина Анатоліївна особисто все зробила, я вам чесно скажу, і навіть надавали для того, щоб він був прийнятий. Після цього ми прийняли Закон "Про освіту", в якому ще раз наголосити на тому, що це дуже важливо. Відношення директора школи чи будь-якого чиновника до батьків дітей... Я сам як мажоритарщик, який працює на 182 окрузі, зустрічаюсь з цим, приходять люди, ми

допомагаємо. Наприклад, там послали двох хлопців з аутизмом на олімпіаду в Швейцарію і так далі. Тобто ми формуємо культуру, ми повинні формувати культуру. А от у нього це взагалі записано це в його повноваженнях. Володимире Віталійовичу, ну, потрібно проводити відповідні службові розслідування і використовувати той потенціал, який є функціональний у Міністерства освіти. Ми як комітет будемо повністю вас підтримувати. Якщо не буде кейсів накарання тих, українською... покарання, я перепрошую, покарання тих, хто не виконує цих речей, це означає буде створюватись ситуація, коли можна іншим не виконувати. Кейс на невиконання – це приклад для того, щоб всі не виконували. Так якщо це в Києві відбувається, то про що казати там про село, про міста невеличкі і так далі. Нема ментальності. Формування відповідної ментальності поведінки, ми звертаємося до вас, від вас дуже багато чого залежить. Добре, ми вас почули. Якщо необхідно зробити відповідні правки і так далі, ми будемо це робити.

Шановні колеги, якщо ви не проти, я наскільки знаю, ми говорили з Мариною Анатоліївною і представник від її офісу повинен тут був бути. Бо сьогодні всі вони задіяні на... Є! Ви хочете, ви хочете? Ні, просто ми з нею переговарили і вона сказала, що якщо буде можливість, надати слово. Будь ласка, ви хочете виступити? Ви чули всю дискусію? А, потім, да? Все, добре, домовились.

Переходимо тоді до народних депутатів. Ірина Мирославівна, є бажання? Декілька слів: ваше відношення і так далі.

КОНСТАНКЕВИЧ І.М. Шановні колеги! Я хочу вам подякувати за обговорення вкрай важливої і широкої теми, саме фокусування на якій говорить про те, що ми в суспільстві доросли до того, щоб принаймні у намірах, у перших кроках зрозуміти, почути і допомогти тим дітям, яких ми називаємо, що це діти з особливими потребами. І той перший досвід впровадження такої важливої, на наш спільний погляд і спільне бачення, системи як інклюзивне навчання продемонстрував, що багато ще потрібно зробити.

І я цілком солідарна з Володимиром Віталійовичем у тих проблемах, які були вже названі. Але, разом з тим, я хочу сказати, що цей перелік є значно більшим. І власне говорити про таке мені дає мій досвід спілкування на окрузі. Зокрема як депутат-мажоритарник з Волині я хочу сказати, що я маю цілу низку і зауважень, і

пропозицій, які можу тільки звести до кількох найголовніших. Зокрема те, що ми делегували повноваження із центрального бюджету на місцеві бюджети, призвело, що ми маємо неоднакове фінансування на потреби інклюзії в областях. Це залежить і від того, що є більш заможні бюджети, є менш заможні бюджети, і тому кошти виділяються по-різному.

Друга обставина, це те, що керівники на місцевому рівні, якраз оте, що я називаю в лапках, не доросли до сприйняття цієї проблеми. І часто-густо бувають викривлення, часто-густо буває формальний підхід, і це неправильно. Тому я вважаю, що міністерство повинно ще більше контролювати, як даний закон імplementовано, і як він виконується.

Наступне, що я би хотіла наголосити. Поруч із тим, що нам треба готувати дійсно фахівців, це і реабілітологи, і логопеди, асистенти, нам потрібно забезпечити оцей процес наступності і цілісності процесу. І я сформулюю так, як, власне, мені надійшла ця пропозиція, що розробка форм і методів взаємодії колективів різнорівневих, інтегрованих закладів освіти, оскільки їх відсутність стримує доступ до здобуття професійної освіти, вищої освіти і унеможливорює наступність, послідовність і безперервність навчально-виховного процесу дітей та молоді з особливими потребами. Якщо ми сказали вже "а", то нам потрібно казати і "бе" і далі.

Дякую за увагу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо, Ірина Мирославівна. Зразу відчувається доктор педагогічних наук, професор, яка зразу... Ні, це дійсно абсолютно так. От до речі, я просто отак по життю сам займався цим питанням ще там з 2000 року, коли ми з Драгоманова почали працювали, Марія Купріянівна Шеремет, ну, так відбулося, для вчителів початкових класів спеціалізацію вводили "Логопедія". Чому? Тому що 68 відсотків дітей дошкільного, які йдуть в початкову ланку освіти, мають вади мови, мають вади мови. І це гарно, коли вчитель початкових класів ще має, да, відповідні методики і може абсолютно спокійно їх застосувати під час навчання, і не створювати відповідно дискомфорту для дітей, які мають ці вади. Тому що ми розуміємо, маленькі діти, вони ж сміються, там не так сказав і таке інше.

Тобто є абсолютно конкретні інструменти, які можна запускати і якими вирішувати дуже багато питань. Тому, дійсно, от цю фразу можна абсолютно чітко записати, бо тут наступність і так далі якраз буде забезпечувати відчуття комфорту для дітей з особливими потребами через проходження, через різні вікові рівні і відповідно школи, в яких відбувається навчання цієї дитини. Добре. Дякуємо.

Іване Григоровичу, чи є бажання, чи голосування, як ви скажете?

КИРИЛЕНКО І.Г. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тут політики немає.

КИРИЛЕНКО І.Г. Абсолютно, тут політики немає. Найвища політика – це який твій рівень моралі і духовності. Тому я і підтримую те, що сказала колега наша і те, що записано в рекомендаціях, побільше-побільше, вибачте за русизм, привлекать внимание, увагу, все більше і більше увагу суспільства до цієї теми, бо це не тема, це ціла проблема. Взагалі копати треба набагато ще глибше, Олександр Володимировичу, ще глибше.

_____. *(Не чути)*

КИРИЛЕНКО І.Г. Глибина копання – як ми маму годуємо зараз, маму, яка буде народжувати, яке її харчування, в яких екологічних умовах вона живе, яку медичну допомогу вона отримує. Будуємо перинатальний центр для чого? Того що мама нездорова, мама нездорова, яке буде дитятко потім. Тому проблема набагато глибша, ширша і туди треба теж, як кажуть, бо це наша кафедра з вами.

Підтримую проект рішення. Пропоную його схвалити.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Олексій Олексійович, будь ласка. Олексій Олексійович Скрипник, народний депутат України.

СКРИПНИК О.О. Це дуже така чутлива тема. І я думаю, що ми тільки на початку серйозної розмови, бо вона потребує дуже спокійної, виваженої і, напевне, я навіть я би сказав закритої розмови спочатку, а потім і багато відкритих розмов для того, аби шукати виважені рішення, які би дозволили те, що казав колега, витравлювати з себе рабів і ставати, відноситися не тільки з розумінням, а знаходити шлях, яким чином підтримувати дітей, яким чином розвивати, як робити підручники і все інше, як шукати, як виховувати дітей аутичного спектру з різним спектром, де це величезна проблема, є американська статистика, я не знаю чи українська статистика з того приводу, але кількість таких дітей у людства суттєво збільшується чуть ли ни в 2 рази за 10 років. Тобто кожен був 74-й хлопчик, а зараз кожен 32-й, по-моєму, В Америці.

_____. *(Не чути)* Один на 62.

СКРИПНИК О.О. Один на 62. Ну, тобто статистика є дуже така, скажу акуратно, складна. Тому я підтримую рішення комітету, давайте рухатися, можливо, дійсно нам потрібне слухання. Давайте ми подумаємо як акуратніше це зробити, бо я ще просто розумію, що в тих випадках дуже важливо не наламати дров, я скажу так акуратно, тому що ми дуже часто хочемо зробити як краще, а виходить як завжди, особливо, з розрахуванням, що в дуже багатьох випадках дітям потім треба адаптуватися в нормальних школах. Ну, різні є випадки, скажемо так, проблематика дуже-дуже серйозна. І я дякую комітету, що ми піднімаємо такі теми. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо.

Шановні колеги, є пропозиція проголосувати за проект рішення з зауваженнями від Філіпішиної Аксани Анатоліївни, які ми тут зробили, а також були зауваження від заступника голови Рахункової палати, так, з зауваженнями нашого колеги народного депутата Ірини Мирославівни Констанкевич і взагалі, оскільки у нас були ще окремі зауваження і, я думаю, ми зробимо відповідні редакційні правки в тому числі і звернення до міністра освіти і науки України щодо

ситуації по... бо це випадок, але на випадках робиться, на прецедентах потрібно робити також політику, бо якщо є такі відношення.

Тобто я пропоную розширити з точки зору того, що ми тут обговорюємо, але чітко згідно стенограми, яка тут відбулась. Нема зауважень?

КОВТУНЕЦЬ В.В. Якщо дозволите, два слова...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А, будь ласка, будь ласка, давайте.

КОВТУНЕЦЬ В.В....ну, по-перше, ліцензійні умови зараз виходять на затвердження Кабміну. І там все, про що говорилося, вже враховано.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Друге, по видатках на дітей, які потребують інклюзії. Ми давали в середньому двадцять з чимось тисяч гривень минулого року. Це середня величина, яка не відповідає дійсності. Зараз ведеться робота, щоб запровадити міжнародну класифікацію стану дітей, на підставі якої визначаються потреби додаткового фінансування. Десь потрібен, достатньо асистента вчителя, десь потрібен комп'ютер, десь асистент дитини. Тут це будуть різні класифікації, це будуть різні видатки на дитину.

Я все-таки хотів би розмежувати, про що говорив Андрій Васильович. Фінансування спеціальних навчальних закладів і фінансування освіти – не одне й те саме.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Спеціальні заклади інтернати фінансуються з обласних бюджетів, а там субвенція на дитину в рази більша, ніж у звичайних школах. Вони мають дуже пристойні залишки. Минулого року залишилося на місцевих рахунках чотири з половиною мільярди гривень, які мають бути використані в тому числі

для матеріальної бази. Я хотів би наголосити, що потреб, на місцевому рівні є проблема з розумним використанням коштів, які в них є. Хай інвестують...

ГОЛОВУЮЧИЙ. От тому є Рахункова палата, яка в межах своїх повноважень може надати відповідну аналітику для прийняття рішень.

КОВТУНЕЦЬ В.В. От, а щодо, щодо місцевих адміністрацій, ну... на жаль, уряд не впливає на призначення кадрові, можемо тільки рекомендувати. Це компетенція Президента. А по Печерській РДА я згоден, я пам'ятаю цю справу. Я думаю, що ми звернемося з пропозицією звільнити голову районної адміністрації, який не може налагодити відповідну роботу.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно, абсолютно. Тим більше, що ми співпрацюємо і комітет, і міністерство співпрацює з благодійним Фондом Маріни Анатоліївни Порошенко. І я думаю, що ми також повинні використовувати і цей потужний ресурс, бо взагалі зміна відношень – дуже багато залежить від такої позиції. Тому я думаю, що ми можемо це врахувати в проекті рішення. Ми повинні, я вам чесно скажу, що, от, якщо буде один випадок, коли за, це не бездіяльність, це просто бездуховне, бездушевне відношення до ситуації. Я вам чесно скажу, ну, коли побачиш цю дитину, я не знаю, як можна по-інакшому відноситись?

Тому я вважаю, що потрібно записати все це і абсолютно чітко добитись того, що були відповідні кадрові висновки. Тоді кожний голова, да, буде думати перед тим, як відповісти по суті такої ситуації. Це буде нормально абсолютно. Ці питання вирішуються. Але, коли звільнений за, але головне – за такий випадок. І все. І для всіх інших буде зрозуміло: все, поведінку потрібно змінювати. Бо всім відомо – не стратегія створює нову цінність. Стратегію створює поведінка. Ми повинні змінювати поведінку. Домовились.

Тому я дуже прошу секретаріат відпрацювати це. Це повинно мати відповідне звучання. Я думаю, в цьому ми абсолютно чітко співпрацюємо з Міністерством освіти і науки України заради майбутнього України. Добре, домовились?

Рахункова палата.

_____. Рахункова палата. Дуже коротко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, давайте. І голосуємо.

_____. Дуже коротко. Я підтримую ту позицію, що інклюзивна освіта – це і садики, це і школи, і ПТУ, і вузи, і так далі, і все те, що ви говорите. Але, йшла мова лише мова лише про одне у Андрія Васильовича, перевіряли тільки утримання інтернатів. Позиція наша наступна. Сьогодні 330 інтернатів, а завдання плану передбачено до 22-го року їх всіх ліквідувати. Це нереальне завдання. Ми зашкодимо тим дітям, які там є.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все-все, ні-ні, стоп.

_____. Це треба робити, але...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Стоп! Ні, стоп-стоп. Я вас зупиняю, стоп. От, послушайте, ну, це неправильно ви кажете. Ну, не можна говорити: "Ліквідувати". Ліквідувати – це знищити. Мова йде про інше. Про філософію того, як трансформувати, да, інтернатну форму, інтегрувати її абсолютно чітко, спокійно, крок за кроком інтегрувати в звичайне життя. Щоб, з одного боку, та дитина, яка має відповідні освітні потреби, мала можливість навчатись жити, дихати разом, бавитись з дітьми, які не мають особливих потреб; а з іншого боку, навчати дітей звичайних працювати, бавитись і так далі з дітьми, які мають особливі потреби. Коли ми кажемо, що ми щось хочемо знищити – це велика помилка. У мене велике прохання: ніколи так не говоріть. Говоріть інше: провести відповідну м'яку трансформацію інтернатної форми, в якій діти відчувають себе як в тюрмі, бо вони відокремлені, вони не мають доступу до звичайного життя, а ми повинні забезпечити трансформацію дуже обережно.

Будь ласка. Ви зрозуміли?

_____. Олександр Володимировичу, я посипаю попелом голову, признаю, що неправильне слово застосував. Вони утримуються, ці інтернати, тільки заробітна плата за рахунок освітньої субвенції, решта – місцеві бюджети...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, ми зрозуміли. У вас буде в вересні можливість, керівництво сказало, ви перевіряєте, ви перевіряєте вже трансформацію, ви перевіряєте, як відбувається ця трансформація. О'кей, голосуємо.

Хто за проект рішення з відповідними зауваженнями, прошу проголосувати. Все, рішення прийнято одногolosно.

Переходимо до другого питання. Шановні колеги, воно не менш важливе, це не проблема оренди. От я хочу підкреслити, це не проблема оренди, це взагалі перше... Я вам чесно скажу, я з великим, коли один лист був, інший, коли до мене почали підходити народні депутати... Прошу виключити мобільні телефони. Мої колеги народні депутати почали підходити, при чому з різних політичних сил, і кажуть: там прокуратура наступила, там фонд Держмайна хоче і так далі, і так далі. І кажуть: ми ж чули, що є Закон "Про вищу освіту", який це не забороняє, ну, і так далі. А мені кажуть: так ви ж прийняли Закон "Про освіту", який забороняє, ну і так далі. Тому це взагалі проблема відношення держави до того, що відбувається. Бо я вже сказав, коли людину зв'язали і від неї вимагають якоїсь якості, ефективності, ну, так не буває. Тому є вищий навчальний заклад, є відповідний закон, далі є повноваження вищої посадової особи, ректора, вченої ради, трудової конференції, які мають право на прийняття відповідних рішень і на філософію, є відповідне профільне міністерство, хочу зауважити, яке законом України уповноважене на здійснення, ви ж власник є. Тому я перепрошую, це вже прерогатива Міністерства освіти і науки сказати, що, наприклад, оце приміщення використовується не за призначенням. Ну, наприклад, відкрили мебельний магазин або взуттєвий, або... ну, то зрозуміло, ну навіщо відкривати у вищому навчальному закладі. Але якщо, наприклад, є факультет побутового обслуговування, який щось виготовляє і так далі, то на мій погляд відкриття магазину по профілю нормально.

Ми говоримо про стартапи. Олексію Олексійовичу, бачу вашу реакцію, але, наприклад, ІТ, тому відкриття коворкінгу на базі університету для айтішників це нормально, і не буде прокуратура чи Фонд держмайна розповідати, що це не

профіль. Для того є вчена рада і для того є власник Міністерства освіти і науки. Це дуже коротко вхід, як то кажуть, у цю проблему. Тому ми повинні з вами сьогодні при обговоренні знайти от цей кордон тонкий, де, з одного боку, сказати... Чи, наприклад, аграрні університети, які вирощують, створюють нові сорти там і так далі, і так далі, так теж можна сказати: це не профіль, ви навчаєте студентів, а це не профіль. Або гуртожиток – це профіль чи не профіль? З логіки прокуратури або Фонду держмайна це ж не профіль. Ну, гуртожиток, там же не навчають, там живуть. Ну, навіщо взагалі тоді гуртожитки. А їдальня, наприклад, ну навіщо давати дозвіл на відкриття їдальні, це ж не профіль. Але я перепрошую, дитина з другої пари вийшла, їй же потрібно там покушать, чи здоров'я студента – це вже не профіль, і таке інше.

Тому, шановні колеги, сьогодні розглядається дуже важливе питання, фактично, якщо його підняти вище, це питання: чи має взагалі вища освіта України свою автономію? Оце дуже важливо.

Тому я з великим задоволенням... В першу чергу, як ми домовимося? Володимире Віталійовичу, ви ж ситуацію знаєте? Тому я хотів би в першу чергу надати вам слово для того, щоб... Будь ласка.

КОВТУНЕЦЬ В.В. Дякую.

Я не займаюсь питаннями майновими, але інколи, коли колеги у відпустці, я мав відношення до тих листів. І моя позиція, як і позиція моїх колег, була жорстка: не заважати університетам вести розумну свою господарську діяльність. Майно повинно приносити користь, прибуток, тим більше, що зараз у зв'язку з демографічною кризою розміри площ приміщень наших університетів суттєво більші, ніж потрібно для освітнього процесу.

Я повинен сказати, що є тільки одне обмеження на можливості використання навчальних приміщень – забезпечення нормативу площі на 1 студента по ліцензійному обсягу, оте, чого не може переступити, переступити університет. Якщо потрібно там стільки-то квадратних метрів на студента, вони мають бути використані, і нічого в оренду йти не може. Все інше університети, згідно з Законом "Про вищу освіту", отримують майно, зараз оформляють право господарського відання. За своєю суттю, відповідно до Господарського кодексу, це по суті

еквівалент права власності, майже еквівалент. Є, до речі, рішення Канадійського суду. Наші коли заарештували літак Антонова, наші юристи довели, що господарське відання тотожне праву власності, і Україна виграла цей процес у компанії. До речі, прекрасна робота наших юристів.

Тому, на наш погляд, університет повинен раціонально господарювати, заробляти гроші, майно повинно приносити прибуток. Для тих, хто шукає причини і відмовляти, і заважати, я просив би прочитати три статті Конституції: 3, 8 і 19-у. Це найвищий Закон, який всі ми зобов'язані виконувати.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую вам, Володимир Віталійович.

Будь ласка, до 3 хвилин. Волошин В'ячеслав Степанович, ректор Приазовського державного технічного університету, будь ласка. Включіть, будь ласка.

ВОЛОШИН В.С. Перепрошую. Шановні наші депутати, я вдячний за запрошення. Я перший раз у вас, тому от декілька... хвилююсь. Справа в тому, що Приазовський технічний університет на протязі великої кількості років займався господарською діяльністю, в тому числі орендою. У нас є положення, ми працювали завжди в рамках Закону "Про вищу освіту", в рамках 796 Постанови Кабміну. Значить, всі об'єкти оренди були обов'язково погоджені з Міністерством освіти значить, ніяких порушень здесь нема.

У прошлому році, в 17-му році ми вимушені були у зв'язку з тим, що у нас, ну, ми "утонули" по грошам, у нас в Маріуполі, в общем-то, велика кількість студентів ушла. Велика кількість студентів-контрактників ушла. Зараз дуже в складному становищі. Система харчування давала нам десь порядка мільйона убитков кожен рік. І ми не змогли, рішення чинних рад були, ми законсервували. Але в нашому розпорядженні дві їдальні. Одна на 500 місць, друга на 80 місць. Шість буфетів, чотири точки харчування. Все це зараз ми намагались віддати в оренду. І десь з травня прошлого року почалась ситуація, коли Держмайно обласне нам не відмовляє, але шукає якісь там проволочки. І з січня цього року пішли відмови.

От, у мене є лист відмови Держмайна до, так сказати, оренди приміщень. Це розміщення їдальні, розміщення: буфет, буфет, буфет, буфет, буфет; ксерокопіювальні услуги, канцелярські вироби, розміщення ксерокопіювання і так далі. Все це нам було відмовлено.

Університет не має можливості зараз тримати банкомати – відмовлено. Термінали для видачі грошей – відмовлено. Кав'ярні-автомати – відмовлено. Відділення банку, яке працює у нас 11 років на території кампусу, відділення, яке не має виходу наружу; відділення, в якому студенти платять контракти; відділення...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло, все.

ВОЛОШИН В.С. Значит, я хочу буквально один момент. Справа в тому, що у нас на зустрічі зі студентами був народний депутат Тарута Сергій Васильович, він наш випускник. І до нього звернулись студенти. Вони звернулись до вас і до Тарути звернулась з питанням, що там були студенти, які до нас прийшли з тієї сторони, з Донбасу, Донбас – Україна. І вони у нас проживають, мешкають в гуртожитках. От, яка позиція цих дітей, коли їх університет на території нашої держави і не може забезпечити....

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, ми зрозуміли ситуацію. Дякую.

ВОЛОШИН В.С. Тут знаходиться помічник Тарути. Я хотів би, щоб він сказав по юридичній стороні.

ГОЛОВУЮЧИЙ. В'ячеслав Степанович, не потрібно. Послухайте, ми розглядаємо питання по суті. Ви сказали – ми від вас почули. Ми розуміємо, ми бачимо чинний документ і так далі.

Тепер я хочу надати слово другому ректору Донбаського педагогічного університету Омельченко Світлані Олександрівні. Будь ласка.

ОМЕЛЬЧЕНКО С.О. Доброго дня, шановні присутні! Дякую, що запросили на це засідання. Теж хочу сказати, що в результаті обстрілів 2014 року в нас була зруйнована повністю їдальня. І нарешті в цьому році ми знайшли людей, які спромоглися закупити оце обладнання, дуже дороге обладнання. Вони його закупили, ми подали всі документи на оренду трьох буфетів, їдальні і пральні. Було все відмовлено. У нас дуже багато переселенців живе, які зовсім ніде їм не прасувати, не їсти, ну, вони переселенці, вони не повертаються, діти-сироти переселенці. І ми отримали, дивиться, лист міністерства, який дозволив це робити. Я була у Гребі, він дозволив все...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, я знаю, Міністерство освіти абсолютно адекватно допомагає...

ОМЕЛЬЧЕНКО С.О. Але все ж таки ми отримали всі відмови держмайна і, судячи з того, як виписує держмайно, то вони на правових позиціях це виписують, коли говорять про статтю 80. Тому я прочитала рішення, яке підготував комітет. я його підтримую, що треба внести доповнення до цих позицій, змінити їх. Але ніякої самостійності фінансової поки що в нас немає, я вам чесно скажу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякуємо. Дякуємо.

Ну, тепер послухаємо іншу сторону. Я запрошую до слова начальника регіонального відділення Фонду державного майна по Донецькій області Помпуру Максима Валерійовича. Будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Я вибачаюсь, а можна голові Фонду дещо сказати самому?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, давайте так...

ТРУБАРОВ В.М. Трубаров Віталій, голова Фонду.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ... в мене...

ТРУБАРОВ В.М. Він, як кажуть, мій підлеглий, якщо дозволите, шановні пані депутати, я б...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Трубарову Віталію Миколайовичу, ви хочете...

ТРУБАРОВ В.М. Да, це я.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Я дуже, дуже, дуже коротко.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Давайте я вас представлю, щоб було зрозуміло. Трубаров Віталій Миколайович виконуючий обов'язки голови Фонду державного майна України. Будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Дякую.

Шановні депутати, всі присутні. Не потрібно з Фонду державного майна робити якогось бабайку. Да?

_____. (Не чути)

ТРУБАРОВ В.М. Ну... Ні, я розумію, що... Ну, так складається вигляд, там, да.

_____. Так складається.

ТРУБАРОВ В.М. Усі ЦОВВи повинні працювати в межах і в спосіб, так? Фонд державного майна України є органом, який є регулятором орендних відносин в Україні (крапка). На жаль, до Фонду державного майна не надходив на узгодження проект і сам Закон "Про освіту", який прийнятий, на жаль. Якщо б він надійшов би, ми б зробили свої зауваження. На жаль, в цьому законі є норми, які суперечать Закону "Про оренду державного майна" і суперечать філософії, про яку

ви всі тут говорите, і ми це як громадяни України розуміємо. Але, на жаль, ми в своїй діяльності спілкуємося ще з прокуратурою, з судами, з іншими установами, які до цих процесів відносяться інакше, інакше ніж ми, інакше ніж ви з точки зору практичної цієї роботи. Тому ми підтримуємо сподівання на зміни.

Зараз Максим Валерійович буде мати слово як керівник регіонального відділення конкретно по ваших питаннях, але він буде висловлювати думку всіх регіональних відділень всього Фонду державного майна, тому що питання як Донецької області, так і Львівської області, інших областей вони однакові там, да, і повинні бути робити зміни. Тому давайте, ну, як кажуть, не заганяти питання до куту, а вирішувати в тому руслі, яке вже є.

Дякую. А зараз...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Віталій Миколайович, стоп! У мене питання. Ви знаєте, хто був суб'єктом подання Закону "Про освіту"? Кабінет Міністрів України. Таким чином, я так розумію, ми можемо сформулювати претензії до Прем'єр-міністра, що Кабінет Міністрів не узгодив питання з Фондом держмайна, я так розумію по стенограмі? Ми зараз проголосуємо і подано Гройсману, що є претензії у Фонду держмайна до Кабінету Міністрів України щодо того, що Кабінет Міністрів не узгодив це питання з Фондом держмайна. Я прошу це записати.

ТРУБАРОВ В.М. Ви ж розумієте...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні-ні, будь ласка, будь ласка, ви знаходитесь в комітеті Верховної Ради.

ТРУБАРОВ В.М. Я розумію.

ГОЛОВУЮЧИЙ. У нас парламентсько-президентська форма правління. Це означає, що ви зараз висунули претензію до того, що Верховна Рада не узгодила питання з вашим Фондом держмайна. Будь ласка, я хочу сказати – ви служите Україні, а не своїм якимось, скажу так, проблемам. Ми знаємо, як працює Фонд держмайна. Я сам з Херсона і знаю, хто і скільки бере, і за що бере.

Тому, будь ласка, я прошу секретаріат зафіксувати цей момент. У мене буде особисте звернення, буде "година Уряду", я на "годині Уряду" це питання ще поставлю.

ТРУБАРОВ В.М. Я вибачаюсь, ви мої, ви мої слова перекрутили.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А я хочу... я не інтерпретую. Тут знаходяться народні депутати, вони все чують. Будь ласка, я хочу, щоб ви зрозуміли, ви працюєте заради України. Читайте, будь ласка, закони.

ТРУБАРОВ В.М. Так ми ж і працюємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, так а що ви робите? Ви кажете, що ми з вами, ми з вами не узгодили Закон "Про освіту"? А чого я повинен з вами узгоджувати? Я з Кабміном узгодив, я з Прем'єр-міністром узгодив, комітет узгодив. Ви знаєте, скільки було перепалки у нас з Кабміном щодо цього закону? Тисячу 109 правок ми зробили. А зараз виясняється, що комітет винуватий в тому, що отак працює.

Послухайте, їдальня – це цільове призначення, гуртожиток – це цільове призначення. Ми боролися і будемо боротись за права університетів і за права наших студентів, будемо боротись. Ще раз хочу сказати: а якщо якесь керівництво не розуміє цього, ми будемо ставити питання інше, про те, що ви не розумієте, що таке державна політика. Я перепрошую, голодний студент, тим більше, ви створюєте цю ситуацію в якій зоні – Маріуполь! Я перепрошую, у нас Донбаський педагогічний університет, я перепрошую, там велика кількість студентів. Що ми їм показуємо? Що на території України погано, хай їдуть до тимчасово окупованих територій?

Будь ласка, я ще раз хочу звернути вашу увагу, закон чітко виписаний, там абсолютно все нормально. Але є інфраструктура, і в інфраструктуру входить їдальня. Навпаки я вам хочу сказати, що якщо університет не має їдальні, я так говорю, Володимир Віталійович, то міністерство повинно взагалі забрати ліцензію і забрати акредитацію. То про що йде мова?

Ви, будь ласка, відкрийте, отак відкрийте ліцензійні умови, і по ліцензійним умовам ви побачити, що є цільовим призначенням, а що не є цільовим призначенням. А в ліцензійних умовах написано: їдальня, спортмайданчик, пральні в гуртожитках і так далі, і так далі, і так далі. Є нормативні документи, які б ви, якщо взяли, ви сказали би своїм підлеглим по Фондам держмайна по областях.

Шановні колеги, ну, що ви робите? Це ж наше майбутнє, це наші університети, це наші студенти. Ми б'ємось, приймаємо закони, щоб діти з Криму приїжджали до нас сюди, тут навчались, а самі створюємо умови, щоб їм було тут некомфортно.

Віталій Миколайович, ми звертаємось до вас, абсолютно чітко, от давайте включитись і Фонд держмайна...

ТРУБАРОВ В.М. Ну, дайте хвилинку мені, будь ласка. Я розумію, там, що емоції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Дайте мені, будь ласка, хвилинку.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та це не емоції.

ТРУБАРОВ В.М. Ні, це – емоції. Ви, я хочу, щоб шановні народні депутати зрозуміли мене як керівника державної установи, яка опікується орендними відносинами. Я теж родом зі сходу, ці питання, які піднімались до мене дуже особисто відносяться, там, до моєї родини особисто відносяться. Тому звинувачувати мене, що я щось роблю не так не можна. Але ж ви розумієте, що ми робимо в межах Закону про оренду, а не Закону "Про освіту", там, да. Це є такі питання. Тому що хтось з кимось не погоджував я не ставлю так питання, що зі мною чи державним майном, коли приймався цей закон не погоджувався текст. Я кажу про те, що в рамках, вот, цієї норми, яка існує у Фонду державного майна у регіональних відділеннях немає змоги...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чому? Поясність. Чому?

ТРУБАРОВ В.М. От давайте запросимо прокуратуру і пояснимо...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А навіщо?

ТРУБАРОВ В.М. ... ми разом з прокуратурою...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Слухайте...

ТРУБАРОВ В.М. ... тому що вони опрацьовують це питання. От давайте зараз вислухаємо керівника ...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це питання і до вас також.

ТРУБАРОВ В.М. ... керівника регіонального відділення, він дуже-дуже суттєво, там...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Будь ласка.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пампура Максим Валерійович, начальник регіонального відділення Фонду державного майна по Донецькій області. Будь ласка.

ПАМПУРА М.В. Шановний Олександр Володимирович! Шановні народні депутати! Я, перш за все, дякую за запрошення і за можливість висловити свою позицію з порядку денного.

Одразу хочу звернути увагу, що органи приватизації, в даному випадку регіональне відділення Фонду державного майна по Донецькій області не здійснювали жодних заходів в судовому порядку про визнання недійсними договорів оренди державного майна, що знаходяться на балансі відповідних закладів освіти і органом управління яких є Міністерство освіти та науки України.

На сьогоднішній момент у нас існує 7 позовів органів прокуратури про визнання недійсними на майбутнє та зобов'язання звільнити орендовані приміщення.

Я звертаю увагу шановних присутніх на те, що регіональне відділення Фонду державного майна як в силу закону виступає орендодавцем державного майна. Скажіть, будь ласка, в чому ми неправі, якщо ми всі дії погоджуємо з будь-яким балансоутримувачем, в обов'язковому порядку отримуємо згоду органу управління, тобто Міністерства освіти і науки. Потім з'являється позов прокуратури, ми виступаємо, як то кажуть, пливемо в одній лодці з балансоутримувачами, з органами управління. Визнають недійсним цей договір оренди, судові витрати покладають на регіональні...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А ви знаєте, що прокуратура втратила повноваження загального нагляду?

ПАМПУРА М.В. Олександр Володимирович, я...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, як до вас може поступати позов прокуратури не по суті? Нема у них тих повноважень. Так.

ПАМПУРА М.В. Я, я вибачаюсь, але суди приймають ці позови. Більш того, Верховним Судом оновленим 30 січня цього року прийнята постанова, в якій зроблені відповідні висновки. І виключно на наше рішення про відмову ґрунтується на висновках, що зроблені у Постанові Верховного Суду.

Я також хочу звернути увагу на те, що відповідно до частини п'ятої статті 13 Закону України "Про судоустрій і статут суддів" висновки Верховного Суду, що викладені в постановах, є обов'язковими для виконання будь-якими суб'єктами владних повноважень, що застосовують нормативно-правові акти, які содєржать у собі ці норми. Тобто судовим позовом органу прокуратури, на який я посилаюсь зараз, ми втратили 29 тисяч 440 гривень. У нас ще 6 позовів існує на сьогодні.

Я також хочу звернути увагу на те, що останні позови, це про визнання недійсним договору оренди, там, де розміщений Пенсійний фонд у прифронтовому Курахові, це буде, мабуть, якийсь колапс, а також визнання недійсним договору

оренди на майбутнє і зобов'язання звільнити орендовані приміщення, Олександрівський архів. Майно знаходиться на балансі Олександрівського архіву.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, почули вас. Дякуємо, дякуємо.

А хто захищав ваші права, вашу позицію в судах, у тому числі в Верховному? А чого не звертались тоді до Верховної Ради? Ви ж бачите, що це, ну, це фактично незаконне...

ПАМПУРА М.В. Шановний Олександр Володимирович...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да.

ПАМПУРА М.В. Я не хочу жалуватися, але...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, ми б вам допомагали, ми ж готові з вами співпрацювати.

ПАМПУРА М.В. ...але, але я прошу почути, Міністерство освіти і науки є також учасником цих процесів, але жодної позиції, я не кажу про те, щоби з'явитися в суд і відстоювати інтереси, а жодної просто письмової позиції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чому? Є юридичне... Дякуємо, почули.

Дякуємо вам за вашу позицію.

ПАМПУРА М.В. Дякую. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все, почули.

Так, будь ласка, Іван Григорович Кириленко.

КИРИЛЕНКО І.Г. Я хотів би звернутися до колег, коли є протиріччя в законодавстві, а у нас їх, протиріч дуже багато. Тоді є в усіх і правоохоронних органах, і в усіх органах є правила здорового глузду. Воно полягає в наступному.

Ваш закон, на який опираєтесь ви, опирається прокуратура і суди, прийнятий 18 років тому. А закон, за який ми говоримо прийнятий 18 днів тому. Я образно говорю. Він перекриває той закон. Це здоровий глузд називається. Тому: або прикриваємося, або вирішуємо. Ви читали перелік? Ви знаєте це перед всім світом почитати, з нас сміятимуться, гоготатимуть так, криша буде підніматись.

ГОЛОВУЮЧИЙ. *(Не чути)*

КИРИЛЕНКО І.Г. Кофе-машину поставити 20 квадратних сантиметрів – заборонено. Хлопці, був би ум з ума можна зійти, один казав. Кофе-машину, вона займає 20 квадратних сантиметрів. Відмовлено. І там порівняно з кофе-машинами. Там такі самі ж речі стоять.

_____. Добре.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Послухайте, ну, у вас же Кабмін йде... ну, ви ж...

_____. Я вибачаюсь, Фонд державного майна не робив нічого, що суперечить потребам університетам. Наприклад, ми...

КИРИЛЕНКО І.Г. Я не до вас звертаюсь, я звертаюся до присутніх, хто причетний до теми. Зачитав ректор заборону-заборону-заборону – ми зупинили його на 18 позиції. Соромно слухати. Соромно слухати, з одного боку, що це 20 квадратних сантиметрів, а, з другого боку, поруч переступив кордон, а там при комунізмі живуть порівняно з нами. І, що тоді цим дітям говорити? Це Україна, до якої треба тягнутись, линути чи треба йти туди? Про це говорив.

Друзі! Здоровий глузд навіть не вміщається в голову як можна тупо забороняти. "Нєззя"! Це називається "нєззя". Я не знаю до кого апелювати, не знаю до кого. Закон, який прийнятий буквально...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А прокуратуру запрошували?

КИРИЛЕНКО І.Г. ... буквально кілька тижнів тому, образно кажучи, він перекриває всі інші норми. Ну, є в Україні суттєві є зауваження до нестиківки законів. Але кожен наступний перекриває тоді попередній. Конституцію не можна перекрити оце єдине. Все.

Тому це театр абсурду, я просто, я не знаю, в мене немає аргументів говорити. Просто є емоції, а немає, як кажуть, немає слів, люди зачитують елементарні речі якісь пов'язані з побутом дітей, ми боремось, ми боремось за територію чи за душі боремось, люди добрі, за що ми боремося? Який ми приклад показуємо? За що ми зараз сперечаємося?! Які аргументи приводимо? 29 тисяч гривень виплачено судових издержек, бо ми програми суди. Ми доль скільки втрачаємо! Ми втрачаємо країну, друзі! Просто я не знаю, хто так одичав тут, до кого звертатись за такі речі? Я цю кофе-машину, вона буде стояти перед очима до останніх днів – 20 квадратних сантиметрів – "Нєззя!" Боже ти мой, "нєззя".

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, ви щось хотіли відповісти, відреагувати? Будь ласка, будь ласка.

_____. Дякую.

Знаєте, якщо проаналізувати нашу правову позицію, що викладена в судах першої, другої, навіть у Верховному Суді, вона повністю повторює ваші слова. Але суд каже і по-иному, і віддає перевагу в даному випадку Закону "Про освіту", на жаль. *(Шум у залі)*

Якщо дозволите, 80 стаття Закону України "Про освіту", який набрав чинності 28.09-го, частина четверта, цитую...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Цитуйте.

_____. Цитую: "Об'єкти та майно державних і комунальних закладів освіти не підлягають приватизації чи використанню не за освітнім призначенням". А частиною першою цієї ж статті законодавець визначив, що саме відноситься до майна. До майна закладів освіти та установ, організацій належать:

нерухоме, рухоме майно, включаючи будівлі, споруди, земельні ділянки, комунікації, обладнання, транспортні засоби, службове...". Все.

Я хочу звернути увагу, що органи приватизації виступають орендодавцями саме нерухомого майна, яке відноситься до майна, що заборонене, окрім освітнього призначення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. То харчування відноситься до освітнього процесу! Це в ліцензійних умовах прописано! Я перепрошую. Ну, послухайте. Є ліцензійні умови. Тобто навіть не те, що там ректор повинен щось просити. Ректор зобов'язаний це забезпечити. От, розумієте, є ліцензійні умови. Візьміть їх, вони відносяться до освітнього. Тобто вимоги ліцензійні, вони відносяться до освітнього процесу. Бо дитина повинна бути, ну, мати можливість харчуватись, мати можливість, якщо в гуртожитку, то прати там і так далі, і так далі. Все це відноситься до цього. Випити склянку кави, водички, там, я не знаю, чого. Ну, як це не освітній процес?!

Я перепрошую. Ну, щось, ну, слухайте, я навіть не знаю, як можна доводити, ну, от, очевидно. Це освітній процес, я перепрошую! Ну, послухайте, добре. Якщо йти вашою логікою, то я наводжу приклад. Я зайшов, я, от, професор діючий. Я зайшов і на 5 хвилин повернувся спиною до своїх студентів. От, скажіть, будь ласка, я зараз займаюсь освітнім процесом, чи ні? Ну, ви розумієте, до чого можна дійти?! Ну, такою логікою йти, то можна взагалі, потрібно закрити всі університети, бо я вам знайду 50 відсотків того, що точно не відноситься.

Наприклад, наші студенти збираються і дають концерти один одному, наприклад. Скажіть, будь ласка, от, коли студенти зібрались в групу і КВН проводять в університеті, це освітній процес чи ні? От питання просте. От КВН, студенти провели КВН на сцені, це ж студенти, провели на сцені, використовують державне майно. Ну, то можна все. Я вважаю, що це порушення. Не отримали кошти, неосвітній процес, взагалі давайте садити студентів в тюрму. Ну, вони ж це роблять. Який же це освітній процес? Чи це освітній процес? Ну, от питання до вас. Колеги, все. Будь ласка.

ТРУБАРОВ В.М. Дайте ж відповісти. Багато питань, а не даєте відповісти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні, одне просте питання. Проведення КВНу на сцені університету.

ТРУБАРОВ В.М. Одне просте питання. Шановні народні депутати, шановні присутні! Фонд державного майна з усіма регіональними відділеннями знаходиться на одному боці з Міністерством освіти і з усіма закладами освіти. Тому що Фонд державного майна – зацікавлена особа в пролонгуванні існуючих договорів оренди і в заключенні нових договорів оренди. Тому що нам потрібно виконувати свої планові завдання до бюджету.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зрозуміло. Ви до Генерального прокурора звертались?

ТРУБАРОВ В.М. Ми звертались і до прокуратури, ми звертались до Міністерства освіти зробити нам роз'яснення, що є освітніми моментами, що не є освітніми моментами. Ми робили певні дії. Але прокуратури на місцях роблять інші дії!

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так є Генеральний прокурор, який абсолютно чітко розуміє, ну, чому ви не звернулись до нас?! Чому ви чекали поки ми до маразму не доведемо цю ситуацію! Зверніться до нас, ми – профільний комітет.

ТРУБАРОВ В.М. Так чому ж ми чекали, коли наші регіональні відділення усюди пишуть запити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Та ми отримали тільки зараз, от, два тижні тому. Я з Херсона, я вам чесно скажу, я дякую Фонду державного... вашого майна по Херсонській області. Чому? Абсолютно чітко спокійно працюють, студенти на бунти не виходять, тому що розуміють: і кава є, і водичка є, і те, і інше, і третє. Тому що, при пам'яті ваша Теслюк, яка забезпечує цю роботу. От я вам хочу сказати. І я дякую, що Фонд держмайна по Херсонській області абсолютно чітко розуміє, що є освітні потреби, а що є, я перепрошую, нецільове використання державного майна.

От, розумієте, дуже багато залежить. Більше того, якщо вона мені скаже, наприклад, що прокуратура щось почала, ми підемо і будемо піднімати шум. Чому? Бо ми повинні з вами, ми – чиновники – нас обрали для того, щоб ми захищали інтереси студентів. І всі підуть на це чому, тому що всі розуміють, ну, здоровий. Правильно Іван Григорович, дуже гарно сказав: "Здоровий смисл". От, є здоровий смисл – все це працює. Я перепрошую, народний депутат...

ТРУБАРОВ В.М. Ми підтримуємо це питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

ТРУБАРОВ В.М. Тому є пропозиція по вирішенню взагалі на прикладах цих університетів питання, яке стосується всієї країни.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, почули вашу позицію, що ви на нашому боці.

Олексій Олексійович Скрипник, народний депутат України.

СКРИПНИК О.О. У 50-і роки в Америці був проведений, ну, ми ж Комітет по освіті і науці, то я так розкажу одну важливу байку, яка мені, я ж – асоціат, у мене все на асоціаціях побудовано. У 50-ті роки в Америці був проведений цікавий експеримент випадково. Там вивчали обезьян шимпанзе на рівень інтелекту. Ну, якщо вони щось добре робили, то давали їм банан. Якщо недобре робили, то били струмом. І це в клітці обезьяны сиділи і там у них було два варіанти. В якийсь момент відкрили клітку випадково. І от, обезьяна сиділа на підлозі і плакала, і не рухалась. Вона могла втекти, але вона не втікала. І з того часу це називається "навчена безпорадність", такий ефект.

І от, я вас слухаю. І от, ми сидимо і плачемо, і нічого не робимо. Просто сидимо і плачемо от ми – "навчена безпорадність" – це є наша сама головна українська хвороба. І не ви перші, в мене таке саме з Міністерством оборони. У нас був відділ головного конструктора, його в 2002 році розформували, а він дуже потрібний. Що ви з 2002 року зробили? А що я можу? Що я можу? Я ж всього-на-всього виконуючий міністра по промислової політики, хіба я ж можу? А хоча би

листа, там, Президенту написати. Та мене ж звільнять. Ну, мене ж звільнять, да? Сиджу і плачу з 2002 року. Отак сидимо і плачемо. От, вибачте, за таку сентенцію. Ну, тому що, ну, яка самостійність вузів? Ну, про що ми говоримо? Ну, це просто, вот, воно нікуди не вкладається. Я там думаю про якесь банкрутство університетів, щоб вони мали можливість. Тому що інакше не буває, ти мусиш мати кнут і пряник. Інакше воно не збалансовано, да. Як зменшити владу ректорів, тому що вони становляться уїзними царьками і, там, наприклад, люба політехніка стає найбільшим роботодавцем, тобто треба шукати баланси, яким чином це зробити, да, тому що ми даємо владу людям, які, в принципі, ну... Тобто треба зменшувати, тобто знаходити якийсь баланс інтересів. Рада директорів. А тут скільки? 20 сантиметрів на кофе-машину. Вот, ну, все, ну, це, вот, навчена безпорадність. Вибачте, що я так жорстоко, але я просто не знаю, в мене немає іншої реакції всередині, мене просто аж підкидує. І, напевно, наша задача, як комітету, знайти варіанти, хочете зміну Закону "Про освіту", терміново провести... Я не знаю, що придумати для того, щоб взяти і цей цирк припинити. Ну, тому що, ну, це стидно. Просто стидно.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олексійович, дякую. Олексій Олексійович, я просто поясню. Та ми можемо писати будь-що, але в інший спосіб також інтерпретують так, що не можна. От, розумієте, коли чиновник...

СКРИПНИК О.О. Значить, деколи треба електричний струм.

ГОЛОВУЮЧИЙ. ... шукає шляхи як сказати ні, нічого не буде, да. Коли ми хочемо, да, щоб університет був ефективний. От Прем'єр-міністр каже: "От я хочу, щоб університети були ефективні". А коли університет пробує бути ефективним, йому кажуть: "Не можна". От не можна, щоб компанія, наприклад, ІТ зайшла на територію університету і разом зі студентами робила проекти, адже головна та задача в чому – капіталізувати студента. Але закон і Фонд держмайна скаже: "Ну, я перепрошую, а ви заключили договір оренди?". Ні, не заключили. А, давайте заключати. А, не можна заключати. А чому не можна? Ну, робота ІТ-компанії на

території університету це ж не освітній процес, Олексій Олексійович, як ви вважаєте?

СКРИПНИК О.О. Я більше скажу, дивіться, ферми від Google, які вирощувати рослини. От уявіть собі і це зараз теж розповсюджують всі, багато хто робить, займається подібними речами, просто ферми – маленька така штука. А це насправді стає зараз ІТ-проектом. Розумієте, ми не можемо... Проблема полягає в тому, що ми не можемо передбачити, і це в принципі ідіотизм є передбачати. Власне, фішка полягає в тому, що якщо ми хочемо зробити дослідницькими університети, то полягає в тому, що ми не можемо передбачати, чим буде займатися університет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.

СКРИПНИК О.О. Ми все-таки повинні почати керуватися здоровим глуздом, що дати університету свободу – це означає дати університету свободу. І все. І не контролювати його, бо інакше... Є тільки фінансова відповідальність і відповідальність за рівень навчання, і рейтинг університету по рейтингу університетів. І діти бачать, куди хочуть, а туди приходять гроші, тоді університет страждає. Дуже проста система, інакшого ніхто нічого в світі не придумав, якщо ми хочемо дійсно зробити... підвищити рівень наших університетів. Але контролювати за цю ґрунду, ми знову повертаємося до планової економічної системи Радянського Союзу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Олексію Олексійовичу. Дякую.

Тарас Дмитрович, і буде пропозиція. Тарас Дмитрович, будь ласка.

КРЕМІНЬ Т.Д. Шановні колеги, я буду максимально лаконічним. Я підтримую проект рішення нашого комітету за виключенням одного, якби це йшла розмова про іншу країну, можливо, навіть про іншу область, очевидно, ми могли би взяти і до відома, і згадати не мало інших експериментів, які породилися в різних країнах світу з тією або іншою метою.

Мені згадалося, знаєте, що? Мені згадався Маріуполь, який героїчно захищався в 14-15-му році, я згадую тих людей, які поклали своє життя за захист Маріуполя, своїх ровесників, своїх друзів з Миколаївщини. І я пригадую, як у нецільовий спосіб використовувалися об'єкти державного майна для розміщення добровольчих батальйонів. Я пригадую у 14-му році, коли ми приймали бойові підрозділи, а таких близько 40 на території Миколаївщини, так само в таких самих приміщеннях. Справа навіть не в тому чи є здоровий глузд чи немає, насправді, чи є бажання працювати, чи ні. І я сумніваюся, що так само як і ваш Фонд, так само як і університети, як і Генеральна прокуратура виступають проти або навіть в порушення тих або інших прав і свобод. Справа в тому, що нам, можливо, треба частіше зустрічатися і працювати. Повірте, що якщо цій країні немає кому допомогти у розв'язанні війни на рівні закладів освіти, наш комітет це все зробить.

Тому ми ініціюємо свої відповідні звернення і до Генерального прокурора...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно правильно.

КРЕМІНЬ Т.Д. ... до міністра освіти. І за вашої підтримки, і за підтримки тих колективів вищих навчальних закладів, які зазнали можливих отаких от непорозумінь в своїх стосунках, ми готові це все виправити. На те ми – Комітет освіти.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Тоді підводимо.

Перше. Ми дякуємо, ми почули, що ваша позиція якраз за, ви по один бік. Дякуємо. Це дуже важливо для нас, ми протокольно це будемо відмічати. Що позиція якраз Фонду держмайна на стороні університетів. Це і є дуже важливим. Да.

Наступне.

ТРУБАРОВ В.М. Не тільки цих, а взагалі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Взагалі. Взагалі.

Наступне. Ми зробимо так, щоб рішення комітету нашого сьогодні, так, обов'язково було направлено...

СКРИПНИК О.О. Олександр Володимировичу, заборонено приймати рішення виключно по Херсонському університету, тому що це зразу...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А при чому Херсонський університет?

СКРИПНИК О.О. ... зразу будуть привід... не тільки...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А при чому тут херсонський... А я не зрозумів, а при чому тут...

СКРИПНИК О.О. Щоб не було конфлікту інтересів. Ми за вас переживаємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я тільки обраний, але не призначений. Так, що конфлікту інтересів немає.

Наступне. Олексій Олексійович, далі йдемо.

Наступне. Направити рішення комітету обов'язково Прем'єр-міністру України.

Наступне. Генеральному прокурору України обов'язково. І, я вважаю, що обов'язково це рішення комітету ми повинні направити в Верховний Суд України. Для чого? Для врахування. Ми все-таки якби не було зі всією повагою до суддівської гілки, яка абсолютно незалежна в нашій країні, але, я вважаю, що, оскільки є прецеденти, правила і так далі, я думаю, що якраз Верховний Суд може взяти, там, Верхня палата і так далі, до уваги обговорення і думку комітету щодо застосування якраз закону, який ми приймали, тому що приймати ще один закон на закон немає сенсу, бо в будь-якому випадку ми не можемо законом передбачити, правильно сказав Олексій Олексійович, не можна передбачити всі кейси, які будуть виникати, ну, от не можна це передбачити. А там буде виникати, бо світ змінюється, наприклад, акумулятори хтось придумає і буде розробляти, а ми це не передбачили

в законі України. І що тоді буде? Будемо приймати окремий закон щодо цього? Це не є нормальним.

Тому, я вважаю, що закон абсолютно чіткий, він абсолютно зрозумілий, більш того, є ліцензійні умови, ну, на які можна просто послатись для розуміння того чи відноситься це до освітнього процесу, чи ні. Все. Ну, є просто вимоги. Не те, що там хтось хоче чи ні, є вимоги і гуртожитки, до речі, і квадратні метри, і так далі.

Тому рішення комітету надсилаємо, але беремо на контроль реагування Генерального прокурора України, Прем'єр-міністра України і просимо вас окремо, ми можемо це записати, якщо ви хочете, ініціювати розгляд цього питання на Кабінеті Міністрів України от разом з Міністерством освіти, сказати, що у нас пішли такі-то випадки і ми не можемо нормально працювати, ми не даємо працювати університетам, здійснювати їм свою уставну діяльність, тому ми просимо це розглянути.

ТРУБАРОВ В.М. Так, я підтримую, що разом з міністерством. І, якщо, там, щоб посилити, там, цю думку з цього приводу є ще в нас Спеціальна контрольна комісія з приводу приватизації, якщо, там, звернемось, там, щоб вони розглянули...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все.

ТРУБАРОВ В.М. ... і підтримали.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Все. Дякуємо вам. Голосуємо.

Хто – за? Проти – 4. Ні, ні, ні, проголосували.

Шановні колеги, у нас залишилося третє, четверте питання.

Третє. Проекти законів України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення обов'язковим харчуванням учнів закладів загальносередньої освіти народний депутат Барна. Він тут є у нас.

ТРУБАРОВ В.М. Дозвольте, ми вже...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все. Дякуємо вам. Зрозуміло. Будь ласка. Але прохання більш наполегливо, давайте захищати разом освіту України. Це не для когось робиться. Дякуємо вам. Дякуємо. Дякуємо.

_____. Дякуємо. До побачення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Подружіться і разом боремось, разом боремось за університети. Дякуємо.

Але я хочу вияснити у нас є кворум чи ні? Тарас Дмитрович, ви є?

_____. Є, є кворум.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олексійович і я є.

Добре. Будь ласка, тоді пане Олеже, будь ласка, 7314. Скажіть різницю.

БАРНА О.С. Різниця: просто мій законопроект був поданий раніше, ніж були внесені зміни в Закон "Про освіту". Відповідно цей законопроект фактично його дублює у відповідності вже до чинного прийнятого Закону "Про освіту". Тому, очевидно, я буду просити комітет знову підтримати цей самий законопроект, виходячи з того, що нам треба підійти системно і фундаментально до забезпечення гарантування здоров'я дітей, які навчаються в закладах. Та як по статистиці понад 30 відсотків закінчують школи, учні закінчують, з хронічними хворобами органів травлення.

По честі, якщо взяти цей законопроект, він не потребує, скажімо так, додаткових видатків із державного бюджету чи навіть, я би сказав, і з місцевого. Тому що тут відповідно до розрахунків, як зараз законом гарантується безкоштовне харчування для учнів 1-4 класів, то в мене відповідно даного законопроекту вноситься обов'язкове харчування з компенсацією батьківської плати органів місцевого самоврядування. Але пільга поширюється на учнів, відповідно які законами звільнені від харчування, тобто це малозабезпечені, а також відповідно до Закону про соціальний захист.

Таким чином, я вважаю, що навіть серед батьків, учні яких навчаються 1-4 класи, є самодостатні, які можуть оплатити навчання. А за рахунок цього є в старших класах, середніх класах учні, які малозабезпечені, держава би гарантувала, ну, нарешті, і мала би гарантувати. Але мова зводиться до того шановні, що держава повинна прийняти відповідно норми закону, яким зобов'язати органи місцевого самоврядування, органи місцевої виконавчої влади, керівництво шкіл і головне – також батьків – позитивно повернутися фактично обличчям до здоров'я своїх дітей і зобов'язати їх організувати належне харчування в школах. І відповідно з компенсацією батьківської плати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Це 7314-1. Королівської і Крулько немає, так я розумію. Від комітету у нас повинен виступати Тарас Дмитрович Кремінь. Є?

Тарас Дмитрович! Тарас Дмитрович, є? Так, де? Його питання.

Тарас Дмитрович, ви виступаєте. Від комітету виступає Кремінь Тарас Дмитрович, голова підкомітету, будь ласка.

КРЕМІНЬ Т.Д. Пане головуючий, шановні колеги, можна вважати, що ми маємо зараз відношення до узагальненого проекту рішення, в якому одночасно розглядається декілька законопроектів надзвичайно важливих. Але з однієї тематики і це дуже добре, що у нас з'являється така практика. Коли у нас законопроект не прикривається іншим, виходячи з цієї або іншої доцільності, в першу чергу, як каже, Олексій Олексійович, за основу береться здоровий глузд.

Тому проект рішення, проект рішення вважаю виважений і звучить наступним чином: рекомендувати Верховній Раді України Закон України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення (далі по тексту) (номер 7314-2) прийняти за основу. У зв'язку з чим відхилити альтернативні проекти законів номер 7314, 7314-1.

Запропонувати, друге, авторам альтернативних проектів законів за реєстраційним номер 7314, 7314-1 оформити свій законопроект у вигляді зауважень і пропозиції до проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення харчування учнів закладів

загальної середньої освіти і підвищення рівня соцзахисту інвалідів з дитинства, 7214-2. І відповідно такий проект рішення і пропоную його колегам або підтримати...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Олеже, а як ви відноситеся, щоб взяти за основу 7314-2, об'єднавши ці три проекти і зробивши один, і з консолідованим проектом вийти на... під купол.

БАРНА О.С. Дивіться я нічого проти не маю відносно співпраці, але ті законопроекти кардинально інакші. У них пропонується розширення пільгових категорій, які повинні забезпечуватися безкоштовним харчування. А в мене, ну, скажімо так, фундаментально інших підхід; в мене: зобов'язання органів влади місцевого самоврядування, керівництва шкіл і батьків організувати обов'язкове харчування для всіх дітей в школі, для всіх дітей. Відповідно органи місцевого самоврядування самі повинні підходити по аспекту відповідно до законів України щодо безкоштовності харчування, хоча аспект уряду і влади повинен іти на тому, що ми повинні принципово відмінити пільги, а виходити з умов, наприклад, малозабезпеченості, бо серед, скажімо так, тих пільгових категорій населення, які є, які зараз мають пільги, є досить самодостатні батьки. Але поряд з цим вони можуть оплатити належне харчування своїх дітей, але поряд з тим багато є дітей, батьки яких не мають відповідних коштів, вони не можуть харчуватися...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Олеже, зрозуміло.

Тарас Дмитрович, може, зробити все-таки так, от дивіться, авторів другого і третього нема, є позиція пана Олега щодо того, що це все-таки принципово різні... різні законопроекти, які вот визначають проблеми харчування. о, може, все-таки ще раз в підкомітеті розглянути це питання, послухати, ну, послухати ще раз авторів для того, щоб знайти спільне рішення?

БАРНА О.С. Можна ще одне слово?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так.

БАРНА О.С. Бачите, от до речі, вчора сталося цікавий прецедент, коли розглядався законопроект відносно дітей-чорнобильців щодо можливості виплати грошової компенсації за відсутність харчування, оце якраз те, що ніколи не можна робити. Ми можемо давати грошову компенсацію, цю монетизацію пільг на газ, світло, проїзд, но не харчування. Ми повинні в будь-якому випадку організувати обов'язкове харчування...

_____. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Або да...

БАРНА О.С. Ні, ні, це не за дурно.

_____. Процедурно.

БАРНА О.С. А, процедурно.

До речі... ні, бо так кажуть Ні, якщо бути відвертим, чесно кажучи, я 8 років був селищним головою, я взагалі в двох дошкільних закладах...

ГОЛОВУЮЧИЙ. А до того – вчитель фізики?

БАРНА О.С. Так, і фізики, і залишаюсь, математики. Депутатство – тимчасове, а вчитель – це вічно.

То взагалі звільнив всіх батьків від батьківської плати, лишень би дітей водили в дитячий садок і так далі. Але питання, треба підходити до того, що це йде не тільки питання здоров'я нації фізичного, а питання і суспільного здоров'я, бо навіть коли діти йдуть і багаті, і бідні і сідають за один стіл, між ними знищується прошарок відмінностей по принципу, вибачте, як в армії колись казали: безобразно, образно, – але нам не на це треба орієнтуватися. Я думаю, що якщо батьки будуть контролювати процес, то якість харчування буде більше.

І на своєму прикладі. Коли зараз по тендерах виграють районні адміністрації харчування у школах по ціні 18.50 гривень за обід, який складається тільки з однієї

другої страви і компоту, за цих же самих 18.50 в селах організовують харчування в дитячих садках: перше... сніданок, обід з двох страв і вечерю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Домовились.

Я все-таки пропоную, Тарас Дмитрович, серйозно скажу, от ситуація неординарна. Дивіться, тих авторів немає, брати за основу проект, по якому автора нема, ну, це на мій погляд, не є нормальним, так. У той час, коли автор прийшов, йому казати, що ми його відхиляємо, це не є нормальним.

У мене прохання, якщо члени комітету. Ще раз доручити (Тарас Дмитрович, голова підкомітету), ще раз зустрітись втріох, обговорити, домовитись і вийти з тим формулюванням і з розумінням того, що є філософією цього закону, і що є... Там – про пільги, тут – про філософію того, що діти повинні в школі мати їжу, все, і повинні харчуватися. Ну, інакше не може дитина там 6-7 годин без харчування знаходитись у школі. Ну, я як приклад це кажу. Підходить цей варіант?

Олексій Олексійович, будь ласка.

СКРИПНИК О.О. Я, по-перше, хочу поздоровити пана Барну з днем народження, наскільки я знаю.

БАРНА О.С. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да-да, от бачите, це так ми рідко бачимо.

СКРИПНИК О.О. Ні, ну, просто людина, просто на день народження хвилюється про дітей, тому щоб були здорові...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Це точно.

СКРИПНИК О.О. ...і щоб у нас все було добре так, як у вас у селі з дітьми, щоб ми...

БАРНА О.С. У нашому селищі...

СКРИПНИК О.О. Да, селищі. Так що це було би, це було би дуже добре. Я насправді підтримую те, щоби... мені здається, що у нашого комітету є одна дуже гарна традиція, яку варто продовжувати. Вона полягає в тому, що ми навіть по складних речах, да, вчорашній день – це приклад, можемо знаходити консенсус. Давайте тут дійсно зберемося, щоб просто зібралися, знайшли варіант.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, абсолютно.

СКРИПНИК О.О. Тому що, дивіться, що я... у мене п'ятеро дітей: четверо в школі, вот, маленька ще чекає цей час.

_____. *(Не чути)*

СКРИПНИК О.О. Я розумію, що таке, наскільки важливе харчування в школі. І ми в ліцеї доплачуємо нормально, я доплачую і контролюємо, намагаємося контролювати, щоб їжа була доброю. Я вважаю, що це є правильний процес і правильна річ. Давайте просто продумаємо, як це акуратно сформулювати для того, щоб, тому що, мені здається, що те, що ви пропонуєте є важливий момент от, власне, цього контролю і яким чином, тобто розширити, щоб ми разом з нашим комітетом, ви з Тарасом Дмитровичем попрацювали і знайшли той варіант, який би був...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.

СКРИПНИК О.О. Тобто я готовий, якщо колеги підтримають, і за ваш закон сьогодні проголосувати. Але, мені здається, що у нас є правильний підхід, коли ми пробуємо почути...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.

СКРИПНИК О.О. І... Бо диявол, він завжди, вот, в нюансах. І от, дивлячись на різні школи, де в мене діти вчилися, навіть деколи контролюєш і все рівно не

маєш. Тобто давайте все-таки це питання проробимо трошки більш ґрунтовно, хоча підтримую на 200 процентів, тому що розумію наскільки це важливо, щоб дитина в школі нормально харчувалась, а не їла, вот, скажемо акуратно так, снеки.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Абсолютно.

Іван Григорович, не проти? Ірина Мирославівна, Тарас Дмитрович, попрацюєте, хочеться знайти збалансоване рішення, да. Бо вийдемо під купол і будемо розривати один одного і, ну, за що будемо голосувати.

_____. Давайте проголосуємо "за", щоб, вот...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Все. Ми, тобто комітет, комітет в цілому погоджується, але формулювання рішення на нього потрібно вийти. Домовились? Ми доручаємо вам, ми довіряємо і, я думаю, що це...

БАРНА О.С. Ну, тут позиція повинна принципова – це функції місцевих органів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Пане Олеже, дозвольте вас поздоровити від імені комітету, сказати...

БАРНА О.С. Ну, я мав би бути тут, але, вийшло, що потрібен в Комітеті протидії корупції.

Дякую вам. Всього найкращого.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все. До зустрічі.

Так, шановні колеги, по 4 і 5 питанню, і 6-му авторів у нас немає. Там Вілкул, Писаренко і Мураєв. Я прошу зняти.

Але у нас є одне важливе питання, це питання в "Різному" йде. Зараз, хвилиночку. Щодо відзначення працівників секретаріату. Шановні колеги, почитали, я думаю. Ви погоджуєтесь з цим?

_____. Да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олексій Олексійович?

_____. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, до чого? До Дня науки, наприклад.

_____. До Дня освіти, до Дня незалежності.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да. Я думаю, або День науки, або День незалежності, я думаю, що ми... *(Шум у залі)*

Голосуємо? Хто – за? Все, рішення прийнято.

І все, фактично всі питання ми сьогодні розглянули.

Шановні колеги, дякую.